

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE

Identificació de la sessió

Núm. 2

Data: 11 d'abril de 2024

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.05 h a 21.20 h

Lloc: Saló de Plens i plataforma virtual

Assistents

Regidor-president del Districte

Im. Sr. Marc Serra Solé

Regidora del Districte

Ima. Sra. Raquel Gil Eiroá

Consellers i conselleres membres de la Mesa

Sra. Nuria Pey de la Iglesia (GMPSC)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Maria Conesa Gallego (GMPSC)

Sr. Albert Aixala Blanch (GMPSC)

Gerenta del Districte

Sra. Àfrica Cardona Gilbert

Secretari de la Mesa

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

Consellers i conselleres del Districte

Sra. Carolina López García (GMBenC)

Sra. Ana María Trapero Salvador (GMBenC)

Sra. Ana Sans Segura (GMBenC)

Sr. Jofre Mont Geli (GMJxCat-TxB)

Sr. Josep Joaquim Pérez Calvo (GMERC)

Sra. Verònica Vives Garcia (GMERC)

Sr. José Antonio Calleja Clavero (GMPP)

Estructura executiva del Districte

Sra. Lourdes Zorraquino Rico, directora Serveis Generals

Desenvolupament de la sessió

El **president** dona la benvinguda a l'Audiència Pública i constata que la sala està bastant plena, cosa que creu que és una bona notícia.

Informa que la sessió es retransmet en estríming a través del web de l'Ajuntament i del seu canal de YouTube i que si algú, sobretot dels intervinents, no volgués sortir a les imatges ho hauria d'indicar i no se'l gravaria. Recorda que a l'entrada els han donat fulls d'inscripció a l'Audiència i que si algú vol intervenir ha d'escriure-hi les seves dades i portar-lo a la taula, per tal que el Govern, la regidora, pugui respondre'ls. Fa saber que normalment fan blocs d'intervencions de quatre o cinc –avui els faran de cinc, atès el nombre d'assistents– i que tot seguit respondrà la regidora.

Explica que hi ha també preguntes que han arribat pel canal Decidim o per via telemàtica, que si hi ha temps dins de les dues hores que ha de durar l'Audiència, es respondran aquí mateix, però que si no hi ha temps es respondran per escrit a través del mateix canal de Decidim.

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior

El **president** recorda que la sessió anterior va ser el 6 de febrer de 2024 i que al secretari no li consta que hi hagi hagut esmenes, de manera que es dona per aprovada.

2. Torn obert de paraules

El **president** dona la paraula, en primer lloc, al senyor Sererols.

El senyor **Daniel Sererols Villalón**, en nom de l'Associació de Veïns i Veïnes de la Plaça de la Farga, diu que la intervenció va adreçada a la regidora, però que no els importa si algú més s'hi sent interpel·lat.

Vol agrair que s'estigui actuant, en el Pla Endreça, a la plaça Bonet i Muixí, al carrer Burgos i a Tenor Massini, on assegura que hi havia campaments consolidats. Agraeixen també el seguiment que es fa de les dues persones sense llar que estan ubicades a la plaça de la Farga i afirma que han detectat una tercera persona que dorm al carrer Almeria, cantonada Maria Victòria, i que desconeixen si la tenen identificada, per poder ajudar-la. També han vist que es posava en marxa el projecte participatiu «Pacifiquem Sants Antic» i consideren que és una bona notícia; constata que avui han arribat els bancs que posaran al carrer Rossend Arús. Recorda que va costar, però celebra que ja estigui en marxa. Saben també que per iniciativa de l'Ajuntament demà es fa una acció cívica a la plaça de la Farga per reforçar la pedagogia en relació amb el problema que tenen d'excrements i orins de gossos a les zones infantils, dels quals són responsables reincidents alguns propietaris de gossos, tot i que saben que la majoria els recullen.

Anuncia quatre temes per tractar avui, i el primer és la brutícia dels gossos als espais infantils. Recorda que a la darrera Audiència del 6 de febrer ja van informar-ne, i concreta que les brutícies són a l'entorn o a dins mateix de les zones infantils de la plaça de la Farga i a la reformada plaça de la Vidriera. Tenen fotografies. Reconeix els esforços que es fan per part de l'Ajuntament, però remarca que el resultat és insatisfactori, perquè alguns propietaris de gossos persisteixen a no recollir les restes dels seus animals, en perjudici de tothom, especialment dels

menors d'edat. Afegeix que es veuen massa animals grossos deslligats i sense morrió, que corren especialment per la part alta de la plaça de la Farga, amb els riscos que això comporta. Denuncia que gairebé cada dia presenciem baralles entre gossos deslligats, amos cridant perquè els gossos es mosseguen, i que fa poc van veure una escena pintoresca: una senyora corrent i cridant, pel carrer Rossend Arús amunt, darrere d'un gos llebrer, un galgo, que corren molt. Els va semblar una situació realment de perill. Encara recorden, els que fa temps que viuen a la plaça, el cas de la senyora Caterina Oliveres, que la va tirar un gos deslligat i li va trencar una cama. Sap que és un fet molt antic, però insisteix en això perquè es vegi que ja hi ha hagut antecedents greus.

El segon punt que toca és que es veu massa brutícia entorn dels contenidors pel mal ús que en fan alguns. Pregunta com es podria millorar i precisa que això passa tant a les places Ibèria i la Farga com als carrers Almeria, Maria Victòria i altres. Creu que alguna cosa falla, i a tot arreu igual, tot i que reconeix que l'Ajuntament compleix i els contenidors es buiden. Demana que s'hi faci alguna cosa.

El tercer punt que comenta és l'aparcament gratuït al carrer Rossend Arús d'un vehicle, ara un Toyota de color blau –del qual no diu la matrícula, però la deixa per escrit. Afirmar que el propietari té un negoci de cotxes de segona mà i els va renovant, però el responsable sempre és el mateix. Afegeix que la Guàrdia Urbana n'està informada. Insisteix que aquest senyor cada dia, durant hores, aparca el vehicle de manera indeguda en aquest carrer pacificat, sota mateix del senyal de no aparcar. Demanen, si us plau, una acció exemplar i avisa que no n'hi ha prou que apliquin el «Pacifiquem el Sants Antic», perquè creu que aquest senyor continuarà fent el que li sembla.

L'últim punt que vol comentar és que des del juliol del 2022 han dit que no estaven conformes amb el disseny de la cruïlla Olzinelles-Sants. Recorden que hi han insistit i que s'hi va fer un canvi, una línia, però que els ha sobtat que darrerament s'hi ha fet una franja vermella que els ha descol·locat. Continuen considerant que la cruïlla, molt densa i fins i tot perillosa –i important els caps de setmana, quan es talla el carrer al trànsit–, no funciona i el seu disseny causa desconcert.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Rafel.

El senyor **Eduard Rafel Franquesa**, en nom de la Comissió de Clima de l'AFA de l'Escola Jaume I, vol compartir l'angoixa i el patiment dels pares i mares de l'escola amb relació a la temperatura de confort que hi ha a les aules. Els trasllada l'escrit que han preparat:

«És important que les escoles proporcionin un entorn còmode i segur per als estudiants i el personal. La calor intensa pot afectar negativament la concentració i el rendiment dels alumnes, així com la salut de tots. A la nostra escola, el Consorci d'Educació no preveu fer cap millora en el Pla clima per fer front a la calor a les aules fins a, mínim, l'any 2027 o 2029. Aquest fet aboca durant els anys vinents alumnes i mestres a no tenir un mínim de confort a les aules, i hauran de fer classes en males condicions a causa de la intensa calor que saben que arribarà aviat.

»A la manca de millores previstes per part del Consorci cal afegir-hi l'execució d'unes obres a l'estació de Sants. Aquest fet ens genera una situació preocupant per al benestar i la salut dels nostres fills i filles. La proliferació de pols, fruit de les obres, unida a una recomanació que ens ha arribat de tenir les finestres tancades durant aquestes obres, ens fa raonable sol·licitar la col·laboració del Districte perquè puguin –pugueu– contribuir a pressionar o a ajudar-nos a fer una reflexió amb el Consorci d'Educació.

»És necessari, creiem, prendre algunes mesures urgents i extraordinàries, com pot ser la instal·lació d'aire condicionat a les aules o, si no pot ser, ventiladors de sostre i no de peu, i també instal·lació de tendals per a espais exteriors, que és una reclamació que ja es va fer fa molt temps i encara no ha estat escoltada.

»És per aquest motiu que nosaltres els convidem –o els emplacem– que puguin fer una reunió amb l'AFA de Jaume I.»

Constata que també hi són presents els de l'AFA de l'Escola Pràctiques, per motius molt similars, i per això considera que seria molt profitós que poguessin trobar-se per poder-los explicar més detalladament quina és la situació que tenen ara mateix damunt de la taula.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Paternoster.

El senyor **Nicolò Paternoster**, en nom de l'AFA de l'Escola Pràctiques, explica que en aquesta escola pública infantil i primària, que inclou al voltant de cinc-cents alumnes, hi té dos fills, i que entre famílies, professorat i equip directiu són molta gent. Precisa que l'escola és a pocs metres de l'estació de Sants i està integrada en el nou model de ciutat, segons el Pla d'ampliació i millora de l'estació. Aclareix que ells no tenen ventiladors de peu ni, per descomptat, de sostre. Constata que de maig a setembre els estudiants i professors pateixen temperatures insostenibles a les aules, amb l'únic sistema de refrescament de la ventilació natural. Assegura que el curs passat aquesta situació va provocar mareig i fins i tot desmaigs en alguns estudiants, entre altres conseqüències. Suposa que amb el canvi climàtic només poden esperar que aquestes situacions empitjorin. Fa referència al que ja ha dit el senyor Rafel sobre les pròximes obres d'ampliació de l'estació, que els privarà fins i tot de la ventilació natural per la pols i el soroll, i als problemes de salut que ja s'han experimentat. Li sembla que això els col·loca en una situació insostenible, perquè o bé obren les finestres i exposen els nens a la contaminació, o bé les tanquen i provoquen unes temperatures insuportables a les aules.

Recorda que des del mes de desembre passat, que s'hi van reunir, l'Equip de Govern ja està al cas d'aquesta situació. I lamenta que la resposta hagi estat desviar la responsabilitat al Consorci d'Educació de Barcelona. Ho entenen, d'alguna manera, però fa constar que tot i els esforços de l'escola –incloent-hi una proposta, cofinançada per les famílies, d'instal·lar-hi ventiladors de sostre, amb pressupostos que han presentat i tot–, encara no han obtingut una resposta clara per poder instal·lar aquests ventiladors, en una prova pilot que van proposar, per a dues o tres aules, com a mesura temporal.

Sol·liciten, doncs, la revisió i l'avançament del Pla de xoc contra la calor, que està previst per al 2027 o 2029. Els sembla que no és suficient ni adequat i que arribarà tard. Pensen que caldria incloure-hi sistemes de climatització eficients per a les aules, per garantir condicions òptimes per a la comunitat educativa a partir d'aquest mateix estiu, que ja tenim aquí.

Vol recordar les paraules llegides en la Carta fundacional del Consorci, que parlen d'una organització que decideix des de la proximitat, que coneix la realitat que l'envolta i que està compromesa a garantir la cohesió social; que promet una gestió educativa moderna i àgil, pròxima a les necessitats del sistema educatiu, que ofereixi respostes ràpides i simplifiqui els tràmits. Creu que és l'hora que aquestes promeses esdevinguin accions, perquè ara mateix ho necessiten.

Esperen poder tenir la reunió amb l'Equip de Govern, amb els de Jaume I i altres escoles, com més aviat millor, per discutir aquestes qüestions en profunditat i també perquè puguin mitjançar amb el Consorci, que ha demostrat que no complia amb les funcions que declara en la seva

carta fundacional. Sol·liciten, en conclusió, mesures concretes per abordar aquesta crisi de calor, no sols per complir la normativa de salut i seguretat laboral sinó també per garantir el benestar dels drets dels seus menuts.

Creuen que, quan els inspiren a imitar un model nòrdic, la Unió Europea insta perquè les nostres aules s'inspiren en les modernes aules fineses i no tant en les que tenen ara.

El **president** li dona les gràcies i indica que és el torn del senyor Rodríguez.

El senyor **Guillermo Rodríguez Gómez** vol assenyalar la falta d'una vorera a l'avinguda Miramar, a Montjuïc, concretament el tram entre la plaça Carlos Ibáñez i el carrer de la Font Trobada. Descriu la zona com una rotonda triangular, per on, quan s'hi baixa, per la banda dreta hi ha vorera i per l'esquerra no, de manera que obliga a canviar a l'altra banda i la baixada és molt pronunciada per anar fins al pas de zebra, travessar i tornar a pujar. Creu que seria molt més fàcil anar per l'esquerra, per on es voreja tot allò i s'evita el desnivell. Pensa que aquesta mancança és especialment problemàtica ara, perquè, amb el Barça jugant a l'estadi, hi ha molta gent que hi puguen per aquella zona i els cotxes se'ls troben, venint pel darrere, enmig del carrer. Considera que és perillós, i més allà, que hi ha poca visibilitat. Descriu que quan es travessa el pas de zebra venint de la plaça de dalt també hi ha falta de visibilitat a l'esquerra, perquè hi ha plantes. Conclou que la vorera que diu podria solucionar part del problema.

El **president** li agraeix la intervenció, i dona la paraula al senyor Garcia.

El senyor **Ricardo Garcia Hernando**, en nom de l'Associació de Veïns i Veïnes de la Plaça de la Farga, vol exposar la situació del tram final del carrer Maria Victòria, que és un atzucac. Afirmar que el problema principal són els contenidors d'escombraries, que estan situats incomplint la normativa de l'Ajuntament: arrambats a la paret, sota les finestres dels habitatges i sense topalls, de manera que en deixar els contenidors contra la paret l'han trencada i tot.

Subratlla el problema que ja ha exposat el senyor Sererols, que la gent és incívica i allò s'ha convertit en un abocador descontrolat, perquè hi deixen cada dia trastos i palets. Remarca que els abocadors són d'un model molt antic i que moltes vegades la tapa està trencada, com també el sistema d'amortiment, i com que la gent hi deixa les escombraries des de les sis de la matinada, allò és el seu despertador, perquè cada vegada que hi llencen alguna cosa fan soroll.

Denuncia que, en ser un carrer sense sortida i havent-hi jardineres, hi ha gent que hi fa les necessitats: orins, cagarades i vòmits. Assegura que és cada dia, que no és que sigui algun dia. Precisa que cada dia hi ha un rierol d'orina i que al mig del carrer s'hi fa un toll.

Diu que un altre problema del carrer és que ha esdevingut un lloc d'estacionament dels camions de repartiment, cosa que impedeix l'accés als pàrquings que hi ha.

A més, assenyala, s'han carregat tres dels quatre arbres que s'hi havien plantat. Assegura que una vegada va fer una foto d'un camió quan es carregava un arbre i va avisar la Guàrdia Urbana, però com que en el moment que hi van anar els guàrdies l'arbre estava dret –l'havien aixecat els del camió–, no van fer res, i l'arbre, desarrelat, es va morir al cap d'un mes.

Per últim, afegeix que al fons del carrer hi ha un mur semiderruït que dona a La Lleiàltat Santsenca i que quan van acabar les obres no es va arreglar. No entén que La Lleiàltat Santsenca es gastés tants milers d'euros –no recorda si era mig milió o prop d'un milió– i que deixés aquest mur en l'estat actual, tancant un carrer que li sembla com de pel·lícula de sèrie negra en la qual només falta el cadàver, que pensa que qualsevol dia hi serà.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora per respondre.

La **regidora** afirma que intentarà respondre-ho tot i que si es deixa alguna cosa l'hauran de disculpar.

Al senyor Sererols li agraeix els seus agraments. Reconeix que en aquesta plaça hi havia aspectes que no funcionaven i que ara hi ha els canals de comunicació oberts i la possibilitat de fer coses. Recorda el que deia ell de l'acció cívica que hi ha demà mateix per millorar qüestions que s'han tornat a plantejar avui: els contenidors, les actituds incíviques relacionades amb els desbordaments dels contenidors, el fet de no recollir els excrements dels animals a les places. Creu que cal anar en aquesta línia, de fer accions per ajudar a construir aquesta consciència comuna de respecte per allò que és de tothom, i alhora prendre mesures de seguiment dels incomplidors, d'actuar amb la Guàrdia Urbana, de treballar en la reforma de l'Ordenança de civisme, que doni més eines per continuar en aquesta línia.

Respecte al cotxe que denunciava, en prenen nota, tot i que sap que ja n'han parlat amb la Guàrdia Urbana. Assegura que mirarà com està la qüestió, perquè no té les últimes informacions i no voldria dir res que no fos exacte. Declara, però, que no es fa la pacificació del Sants antic perquè es converteixi en pàrquing de ningú i que, per tant, si passa això, miraran quines mesures s'han de prendre.

Reconeix que en la foto proporcionada pel senyor Sererols de la cruïlla d'Olzinelles amb Sants hi ha una taca de color vermell que no acaba de saber a què respon. Creu que és un error i una actuació no ben executada. Ho han dit a Mobilitat i esperen que s'arreglarà, perquè al Districte no saben què significa aquesta senyalització. Aventura que pugui ser una correcció del que hi havia abans o alguna acció que no s'ha acabat de fer. Admet, però, que aquesta taca de color vermell on hi havia un pas de zebra no és entenedora per a ningú.

Responent als senyors Rafel i Paternoster, i les AFA que representen, ofereix la reunió que demanen per parlar de la qüestió de les obres de Sants i de les afectacions que puguin provocar-los, i també del Pla clima. Creu que era el senyor Paternoster que li deia que el pla arribava tard, i confirma que segurament és així, perquè constata que el canvi climàtic ja el tenim a sobre fa temps i que la pujada de les temperatures no és nova d'aquest estiu, però al·lega que el que s'intenta és posar-hi remei. Admet que una part d'aquesta responsabilitat és del Consorci i que l'Ajuntament en forma part, però recorda que la majoria és de la Generalitat i que és la Generalitat qui hauria de ser competent per a això. Ara bé, assegura que els preocupa molt i que per això aquest Pla clima es fa amb pressupost municipal, aprofitant també la taxa turística –l'increment del pressupost vinculat a la taxa turística–, que destinen a millorar els nostres centres escolars.

Lamenta que els processos d'obres no siguin ràpids i reconeix que hi haurà escoles que ho tindran abans i escoles que ho tindran més tard. Però recalca el compromís que tenen amb el Pla clima, per climatitzar totes les escoles de la ciutat i, en paral·lel, descarbonitzar-les, que també és un element que tenen compromès com a ciutat. Entén, doncs, que les escoles que no entren al començament del pla plantegin dubtes –i ho entén més en aquest cas, perquè hi ha les obres de Sants pel mig–, i per això proposa fer aquesta reunió de seguida, perquè tinguin el màxim d'informació i per mirar si hi ha cap possibilitat de prendre mentrestant alguna mesura que ajudi a mitigar la situació.

Remarca que l'objectiu és que com a màxim l'any 2029, tal com han dit, totes les escoles de la ciutat estiguin climatitzades. Insisteix que els agradaria anar més ràpids, però que els

processos administratius vinculats amb això i el pressupost necessari marquen aquest ritme; també assegura, tanmateix, que, si hi ha possibilitats d'avançar alguna cosa, espera poder fer-ho. En continuaran parlant a la reunió prevista, i específicament de l'afectació de les obres, que altres escoles no tindran i que, per tant, se n'ha de parlar amb calma.

Agraeix al senyor Rodríguez el seu advertiment sobre l'avinguda Miramar, i assegura que en passaran nota als equips corresponents per veure què s'hi pot fer. Considera que ell ho ha explicat bé, que és un lloc on es poden produir situacions de perill, i creu que això no s'ho poden permetre. Pensaran quina és la solució més viable perquè aquest espai deixi de ser al més aviat possible el punt negre que ell descrivia tan bé.

També agraeix al senyor Garcia la feinada que ha fet per recollir documentació sobre aquest punt. Explica que a les mateixes fotos que ell ha proporcionat es veu com els contenidors s'han anat movent, i que això és perquè s'ha intentat que no estiguessin a sota de les finestres ni en espais on molestessin els veïns. Reconeix el problema de l'incivisme, aquí important, i promet que revisaran els models dels contenidors, que admet que no són dels últims i que en molts llocs de la ciutat ja s'han canviat. Miraran si es poden canviar, per minimitzar els problemes, i assegura que faran seguiment d'aquesta qüestió.

Respecte a l'incivisme, reitera el que ha dit abans, que l'Ajuntament posa de la seva part que es facin les neteges que toquen, que els contenidors siguin correctes i que els llocs on es posen siguin els més adequats, però creu que han de sumar tots plegats per evitar els mals usos que es fan dels espais comuns i de la neteja.

Com que el senyor Garcia ha parlat de qüestions molt concretes, assegura que, a part del que ha dit, de la resta en faran un seguiment detallat.

El **president** informa que s'obre un segon bloc d'intervencions i dona la paraula al senyor Albo.

El senyor **Santi Albo Guijarro** es presenta com a veí de la plaça de la Farga, en concret del costat de la pista esportiva, i vol informar que de manera més o menys sistemàtica no es respecta l'horari de la pista, que hauria d'obrir a les deu i tancar a les nou de la nit. Explica que aquest diumenge, per exemple, els han despertat un grup de persones jugant a bàsquet a les vuit del matí i fa dos o tres caps de setmana hi havia gent encara a dos quarts de dotze de la nit. Demana si el Districte pot fer un toc d'atenció a l'agent responsable de tancar i obrir la pista, perquè es respecti l'horari.

També en relació amb la pista, formula el desig que els educadors de carrer poden ajudar els veïns a reduir l'ús dels altaveus portàtils que els adolescents fan servir avui dia, i que fan que als vespres no es pugui descansar a casa, perquè encara que tanquin la porta se sent el bum-bum. No sap si els educadors de carrer poden ajudar a millorar la situació.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Guillén.

La senyora **María Dolores Guillén Álvarez** es presenta com a veïna del passeig de Sant Antoni núm. 39. Dona les gràcies perquè l'any passat va tenir un problema, va lliurar a la regidora unes dades sobre un bar i allò ja s'ha arreglat.

Exposa que ara, de cara a l'estiu, arriben les terrasses cobertes i que al lloc on viu hi ha moltíssim soroll, per l'estació de Sants i per tot plegat. Precisa que l'horari és fins a les dotze i fins a la una les vigílies. Demana si es podria reduir a una hora abans, com en altres llocs de Barcelona, perquè recorda que l'any passat va ser horrorós, ja que molts divendres, dissabtes i festius tenien tots els sorolls de la recollida a partir de la una. Creu que és un horari excessiu,

tenint en compte que l'endemà arriben els camions de neteja. Insisteix que és una zona molt sorollosa.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Pérez.

La senyora **Conxita Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, es queixa, en primer lloc, perquè no s'han fet els consells de barri, cosa que faria, suposa, que els temes propis de l'Audiència fossin més ben atesos. Ho diu perquè no havia passat mai. Anuncia que porta tres fulls plens i demana disculpes a tothom.

Parla, en primer lloc, d'obres públiques: la del SAIER i la de l'estació de Sants, i també les de la plaça d'Espanya, Gran Via i Ferrocarrils. Pel que fa a l'estació de Sants, demana si us plau que aquests dies, que estan acabant els carrils –i fa palès que han retallat la vorera perquè n'hi cabessin quatre, cosa que creu que ja es veia venir–, hi hagi Guàrdia Urbana almenys de tant en tant, sobretot perquè quan ve l'AVE, i tenint en compte que allò és lloc de pas per a les escoles –Jaume I, Pràctiques, Institut Sants–, el pas de vianants queda petitíssim i obliga a voltar fins a l'altra banda, que també és un pas que ha quedat petit perquè s'ha suprimit per les obres el carril entre Tarragona i Rector Triadó.

Respecte al SAIER, li havia semblat com si l'obra estigués aturada. Diu que ho va preguntar fa algun temps i que li van respondre que potser hi havia un problema de subministrament de vidres. Aclareix que avui ho ha tornat a preguntar i que li han dit que no està enllestida, però que preveuen complir els terminis. Considera que quan s'inauguri, que seran oficines per atendre immigració i gent que ve de fora, cal fer ressò que són això, oficines per atendre amb dignitat la gent, perquè diu que de vegades sent unes coses que l'esgarriren.

Pel que fa a la plaça d'Espanya, fa veure que si s'ha de canviar la parada dels autobusos hi haurà un problema, perquè són molts els autobusos que connecten amb el Baix Llobregat. Considera que s'hi haurà de filar prim, i ho diu com a usuària.

Fa referència també a obres privades, com la del carrer Masnou, cantonada amb Espanya Industrial, on hi ha un edifici amb llogaters que està en ruïnes, amb rates i tot. Li consta que l'Ajuntament hi ha intervingut, però creu que corre pressa. I considera que si el propietari, que sap que no és pas pobre, no actua, hauria d'actuar l'Ajuntament i passar-li la factura. Fa constar que hi viuen famílies que paguen lloguer.

Creu que també s'hauria de pressionar els de l'Expo Hotel, perquè tenen, a les obres que fan, una mena de bastida al carrer Tarragona, just al pas d'un supermercat, i aquesta obra s'eternitza. Sap que també s'hi ha intervingut, però demana si us plau que se'ls pressioni, perquè entre unes obres i unes altres hi ha massa embolic en un espai molt reduït.

Afegeix que al carrer Tarragona s'hi han de pintar els damers. Recorda que ja s'ha demanat, però que s'han de pintar, perquè no es veuen. També creu que s'hi haurien de repintar els bancs; ha vist que al carrer Consell de Cent s'han repintat els bancs i a les Corts també i no creu que sigui un gran capital. Finalment, reitera la petició de baixar a la calçada el carril bici del carrer Tarragona, perquè l'incivisme i el gamberrisme d'alguns patinadors i d'alguns ciclistes passen de taca d'oli.

Afegeix una obra del carrer Sant Roc per la qual li han preguntat veïns. Precisa que és entre Gran Via i la Bordeta. Demana que l'informin.

Pel que fa a neteja, creu que s'han de reunir, perquè hi ha contenidors a Hostafrancs que cal canviar i ajustar, també a la plaça de la Vidriera, respecte a la qual referma el que deia abans el

senyor Sererols, que la convivència s'hi ha començat a deteriorar. Exposa que hi ha gossos adults que fan el que no toca, com ara pujar als tobogans a la nit –ella mateixa ho ha vist–, i que també s'han de retocar uns contenidors, que creu que no tindran problema per fer-ho.

Informa que la plaça Herenni s'ha desgavellat. Diu que l'altre dia va fer de professora de quart d'ESO i hi va intervenir, però recorda que ella ja s'ha jubilat d'aquesta feina.

Fa memòria que van demanar i van quedar que a la plaça Celestina Vigneaux es netegés periòdicament un racó d'arbrat on creixen arbustos.

De les papereres, diu que els ha detallat per escrit les que al matí apareixen remenades i amb les escombraries al voltant i que si necessiten constatar-ho ja li ho diran, per no allargar la intervenció.

Fa referència a un tancat que hi ha a la passarel·la del parc de l'Espanya Industrial, amb un cadenat posat per l'Ajuntament. Creu que s'ha de netejar, perquè hi ha rates al voltant.

I, com ha demanat moltes vegades, insisteix que es revisin les branques seques dels arbres, perquè cauran i tindrem un problema.

Es vol referir a patinets, bicicletes i, últimament, *skaters* que venen de fora i no respecten l'acord que l'Ajuntament i el veïnat van prendre respecte a la plaça dels Països Catalans amb el grup de *skaters* d'aquí, que sí que s'han organitzat bé. Diu que aquests altres són gent gran i que l'altre dia van posar una rampa de ferro al mig d'on passa la gent per anar a Numància. Assegura que els va esbrincar, però que ella no pot estar tot el dia esbrincant. Demana si us plau que es tingui en compte.

El **president** dona les gràcies a la senyora Pérez i diu que seguiran amb el senyor Jiménez.

El senyor **Josep Jiménez i Caballero** es presenta com a veí del carrer Joan Güell. Es refereix a uns fets del carrer Joan Güell, entre Violant d'Hongria i la Saleta, que diu que fa molt de temps que duren i que hi han pres part moltes vegades la Guàrdia Urbana, els Mossos, que hi ha hagut detencions, i que li sembla un autèntic escàndol, perquè té una solució molt senzilla. Recorda que va parlar amb la regidora i que ella li va dir que s'ho miraria i que farien una reunió. Diu que al cap de dos dies li va trucar la consellera Pey, que en van parlar i que ella li va dir que s'ho miraria amb atenció i que tindrien una reunió.

Segons ell, el problema és que hi ha un supermercat que despatxa beguda a qui hi entri, i té entès que els han amenaçat de mort i tot si no donen ampolles a qui en demani. Això, explica, provoca unes borratxeres escandaloses, baralles, necessitats que es fan als arbres, llaunes pertot arreu, papereres plenes a vessar, bancs plens de porqueria, i tot això diu que dura fins a la una, les dues de la matinada. Quan plou, detalla, es posen sota la marquesina del bus V5. Creu que el 75-80% del problema ve d'una falsa residència estudiantil que hi ha a la cantonada del carrer de la Saleta, perquè denuncia que d'estudiants no n'hi ha ni un i que allà hi entra el primer que arriba: li lloguen l'habitació, canvien al cap d'un mes, etc. Repeteix que hi han anat els Mossos i que hi ha hagut detencions i conflictes. Suposa que deuen ser habitacions molt petites i que, amb la calor que fa, aquella gent ha de sortir per no ofegar-se. Per tant, pensa que el focus del problema és aquesta residència i vol saber què hi passa, si té certificat d'habitabilitat, si té permís per llogar les habitacions a no estudiants.

Afegeix que hi ha un senyor al carrer Violant d'Hongria que és ofensiu, es baralla amb el primer que troba pel carrer, amb ell mateix i tot; que n'hi ha un altre, molt jove, que ja surt torrat de casa, i entre tots dos organitzen uns saraus de por.

Demana, doncs, quin dia poden tenir la reunió compromesa per parlar de tot això i de dos temes més que ara no vol tocar per no allargar-se.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Desvilar.

La senyora **Montserrat Desvilar Ros** es refereix a un bar del carrer Joan Güell, cantonada Miracle. Ha portat unes fotos perquè es vegi més clar. Exposa que aquest bar té la terrassa al carrer Miracle, amb cadires a la banda de la paret i a la banda de la calçada, de manera que els veïns han de passar pel mig de les taules. Creu que el problema és per als invidents i les persones amb cadira de rodes, que ho tenen veritablement complicat. A més, els del bar van posant cadires i ja li arriben a la porta de l'escala.

A part d'això, no coneixen l'horari oficial de tancament, però diu que a l'estiu s'allarga molt. I que produeixen molt de soroll. Consta que ja fa temps que dura, que diversos veïns han estat trucant al 112 i que tot segueix igual. No sap si han fet cas de les queixes, hi ha anat algú i aquests senyors han passat de tot. La qüestió, diu, és que no ha canviat res. Vol saber, si passen dies i setmanes i continuen igual, què poden fer els veïns, o quina pot ser la solució.

Afegeix que hi ha un gual, al costat del bar, on sempre hi ha cotxes aparcats, i ara, quan venia, no hi havia un cotxe sinó dos. Admet que alguns dels cotxes tenen la delicadesa de deixar un espai perquè hi passin els vianants, però altres no, de manera que obliguen els vianants a baixar a la calçada. Pregunta si els veïns poden fer-hi alguna cosa o hauran d'acabar trucant a la ràdio, perquè la solució no arriba.

Informa també que hi ha uns arbres al carrer Miracle –no sap de quina espècie són, però no són plàtans– que fa anys que no s'esporguen, amb la qual cosa les branques ja arriben als balcons. Creu que això també s'hauria de mirar.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora per respondre.

La **regidora** assegura que prenen nota del que ha dit el senyor Albo sobre el tancament de la pista, perquè considera que els horaris s'han de complir. Li agraeix la informació. Respecte als educadors del carrer respon que parlaran amb els equips de Convivència perquè puguin fer-hi alguna actuació. Recorda que demà hi seran, a la plaça de la Farga, de manera que els comentaran el tema del soroll, tot i que creu que ja el tenen previst; però els insistiran que en facin seguiment, si bé sap que la qüestió del soroll és recurrent no solament en aquest espai sinó en molts llocs. Reitera que prenen nota de les dues coses: revisar els horaris de tancament, per saber què ha passat, i la qüestió dels educadors.

A la senyora Guillén, que parlava de les terrasses cobertes del passeig de Sant Antoni, i a la senyora Desvilar, que preguntava pels horaris, els diu que hi ha horaris per a tota la ciutat, amb algunes excepcions en zones molt concretes, que en ser excepcionals han d'estar molt justificades. Promet que faran un seguiment d'aquests dos casos, per garantir que es compleixin els horaris, i que faran també una campanya de prevenció de soroll abans que arribi l'estiu, quan es començaran a fer servir més els espais. Assegura que faran un recordatori als bars i les terrasses sobre el que diu la normativa, perquè no hi hagi incompliments.

Constata que des de Comerç i Restauració es treballa també amb els restauradors per minimitzar el soroll que fan amb els tancaments, cadenes, etc. quan recullen les terrasses, a veure si poden substituir-les per materials que no siguin sorollosos. També s'estudia amb alguns espais la disposició correcta de les taules que pugui evitar això. Prenen nota del que han dit i saben que el passeig de Sant Antoni, amb aquelles terrasses cobertes, és un espai

molt utilitzat pels veïns i veïnes i és una zona molt propera a l'estació. Estudiaran què s'hi pot fer i, tot i que avança que la qüestió de l'horari és complicada, miraran si es poden prendre altres mesures per minimitzar el soroll al màxim.

Confessa que li serà molt difícil respondre-ho tot a la senyora Pérez, però es compromet a fer-li arribar la resposta per escrit del que no pugui contestar avui.

Admet que ha fet una referència important al SAIER i a les obres que s'hi fan, a part del que ha comprovat ella mateixa, com ha explicat, que van segons el calendari i que en principi s'haurien d'acabar aviat. Diu que al Districte també ha arribat alguna suposició del que podria passar allà, de quina utilització tindria, de si seria un centre residencial, etc. Creu que és important aclarir que el que hi haurà allà ja existeix, en part, perquè el SAIER és un servei que l'Ajuntament presta a immigrants, estrangers i refugiats des de fa més de trenta anys, i que ha estat sempre al Districte, en localitzacions diverses; que ha anat creixent pel nombre de persones nouvingudes –veïns i veïnes d'altres orígens, que tenen necessitats específiques–; que s'atén aquestes persones en aquestes oficines, que són oficines de la ciutat on es tramita documentació, es facilita l'accés a l'homologació de títols i altres qüestions específiques d'aquestes persones; que aquesta atenció ha de tenir la qualitat que mereixen i fins ara estava dispersa en tres o quatre equipaments –diu que d'això en sap molt el president, perquè és una àrea que portava ell durant el mandat anterior–; i que ara s'intenta unificar-ho tot per assegurar una atenció correcta i amb economies d'escala, centralitzat en un únic edifici, que tindrà horaris d'oficina i que ha de permetre una millor atenció a tothom. Creu que era important detallar-ho.

Diu que ha plantejat algunes qüestions concretes relatives a la plaça d'Espanya i la mobilitat. Reconeix que la mobilitat a la plaça d'Espanya ja és complicada i que amb les obres que arriben ho serà més encara. Assegura que ja han alertat l'àrea de Mobilitat perquè hi pensin: que tinguin en compte globalment les diverses obres grosses que s'hi han de fer, perquè saben que és veritat que afectaran la mobilitat des de tots els punts de vista: vianants, bicicletes, cotxes, busos –es modificaran parades, hi haurà talls de línies–, etc. Assegura que ho aniran explicant i que de moment han anat traslladant les queixes que els arribaven, tot i que és conscient que encara hi ha projectes que no s'han posat en marxa. Està d'acord amb la senyora Pérez que les solucions han de tenir en compte les parades d'autobús i el fet que és un node de comunicació de la ciutat molt important, per als veïns i per a la ciutat, amb molta utilització.

Respecte al carrer Masnou i l'Espanya Industrial, afirma que ja s'hi han fet actuacions: s'ha aconseguit parlar amb el propietari i el propietari s'ha compromès, en principi, a fer les neteges i les millores corresponents. Comenta que se'n fa un seguiment des del Districte perquè el compromís es porti a terme.

De la qüestió de pintar els damers, assegura que es van acabant de dissenyar els pressupostos i transferències i que això haurà de permetre aquestes obres de manteniment. Respecte a Consell de Cent, diu que s'hi han hagut d'abordar millores i revisions de les obres perquè, tot i que eren obres noves, s'havien malmès de seguida o bé s'havia vist que, amb l'ús, calia fer-hi canvis, i ho defensa perquè entrava dins el marc de finalització d'aquella obra. Promet que ara li tocarà el torn al manteniment dels bancs i dels altres elements que s'hagin de pintar al barri. Sobre el carril bici al carrer Tarragona, assegura que és un tema que està sobre la taula, però que les obres que s'han de fer a la zona en els pròxims mesos els fa valorar si no convindrà fer aquest canvi quan estigui tot l'entorn adequat, perquè ara seria contraproductiu començar a fer canvis al carril bici quan el carrer ha de patir canvis i obres els mesos vinents.

Promet que es tindrà en compte també, quan es facin aquestes obres, com quedarà el carril bici.

Pel que fa a la plaça de la Vidriera i els contenidors, diu el mateix que ha dit quan parlava amb els veïns de la plaça de la Farga: o sigui, que en prenen nota per fer-ne revisions, igual que el que ha dit de la plaça Herenni, del tancament de la plaça d'Espanya, dels arbres i d'altres punts, en relació amb la neteja.

Agraeix a la senyora Pérez aquesta feina que fa de seguiment de tot plegat. Creu que ha contestat el que tenia de més important.

Sobre els consells de barri només vol fer un comentari: que el Reglament de participació diu que s'han de fer en els primers sis mesos, i garanteix que es faran en els primers sis mesos. Fa palès que no és habitual tenir processos electorals tan junts, perquè acaben complicant algunes de les qüestions de participació, però insisteix que es faran quan toca, que abans es convocaran les comissions de seguiment i que, amb normalitat, hi haurà espais per trobar-se. Assegura que, sempre que hi hagi temes que requereixin ser comentats d'urgència, les portes del Districte són totalment obertes per fer-los arribar. Creu que hi ha molts canals de comunicació, especialment la gent de les associacions de veïns, quan hi hagi alguna qüestió que considerin que té prou rellevància, sense esperar que es facin els consells, per fer-la arribar en el moment que considerin pertinent.

Al senyor Jiménez li respon que, efectivament, després de la trucada que els va fer –i el tema ja els preocupava–, la senyora Pey ja s'hi ha posat en contacte i també han començat a fer preguntes sobre llicències i tot això, per comprovar el que ell els deia de la botiga i de la residència d'estudiants i saber què s'hi està fent i comprovar que és adequat. Afirmar que no hi ha cap problema per veure's i que si no l'han convocat a una reunió era perquè no tenien la resposta a aquestes indagacions que feien. Promet que aviat l'avisaran per trobar-se i veure què han sabut i què es pot fer a partir d'ara.

Diu que a la senyora Desvilar li ha contestat en part, però afegeix que miraran la llicència d'aquest local de Joan Güell, quina mena de terrassa té permesa i en quina ubicació, per veure com es pot ajustar.

Fa avinent que els arriben sistemàticament informacions sobre terrasses i sobre si compleixen o no, i de vegades els diuen fins i tot que no s'està vigilant, però assegura que cada setmana fan revisions d'ofici de terrasses, i que retiren terrasses si no tenen les llicències adequades o no compleixen el nombre previst. Admet que és un districte gran, i que per això les inspeccions es van fent per zones, no a tot arreu alhora, tret que els arribin fets concrets com aquests, que llavors els revisen. Però insisteix que van revisant que es compleixi, per qüestions de mobilitat, per accessibilitat dels espais, per compliment de les taxes, els permisos i les llicències que permeten fer unes coses o unes altres. Sap que s'hi ha d'estar a sobre, i admet que l'activitat inspectora no arriba a tot arreu o no va tan ràpida com els agradaria a tots, i que pot haver-hi llocs on, puntualment, es facin aquestes coses. Reitera que en prenen nota i que ho revisaran amb els equips.

El **president** dona la paraula a les senyores Zafrilla i Agustí.

La senyora **Silvia Zafrilla**, acompanyada de la senyora **Teresa Agustí**, en nom d'Esbart Ciutat Comtal, diu que són una entitat cultural arrelada al barri d'Hostafrancs que actualment té un gran problema: no tenen local. Exposa que fa anys que arrossegueu aquest problema i que l'Ajuntament els va citar per veure uns espais de l'Escola del Carme, de l'avinguda de Madrid.

Diu que van anar-hi i que han sabut que és propietat de l'Ajuntament. Voldrien fer-hi una segona visita per prendre mides i veure si l'espai encaixa en les seves necessitats, que creuen que sí.

La senyora Agustí afegeix que s'han assabentat que a l'Escola Francesc Macià –que és a tocar del lloc on fan els balls de rams, o els «esbartjos» que començaran aquest any, i on fan la major part de les activitats en el barri– també hi haurà espais disponibles, i per això aprofiten l'Audiència per reivindicar aquesta possibilitat, ja que fa molts anys que el Districte sap que necessiten un local, perquè ara tenen tot el material en un espai on hi ha humitats i s'està fent malbé.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Abellán.

El senyor **Àlex Abellán i Gelpí** es presenta com a membre de la CUP de Sants-Montjuïc i vol denunciar la supressió dels espais de participació ciutadana. Està convençut que, tot i les seves limitacions, els consells de barri i les comissions de seguiment corresponents són el punt més semblant a la democràcia participativa que hi ha a Barcelona, perquè pensa que són l'únic espai institucional articulat sobre la base veritablement orgànica dels barris i viles de la ciutat i no dins del marc artificial dels districtes. Creu que són l'espai on el veïnat pot fer sentir la seva veu, interpel·lar les autoritats municipals i posar temes sobre la taula. Pensa que és un espai que caldria ampliar, aprofundir i dotar de capacitat decisòria i de pressupost.

No entén, doncs, que en comptes d'avançar cap a aquest camí d'una democràcia més plena i participativa, aquest Govern municipal, encapçalat pel PSC, prefereixi endinsar-se per una senda autoritària i suspendre tots els consells de barri i totes les comissions de seguiment des del 12 de març fins al 9 de juny, és a dir, fins després de les eleccions europees. Tampoc li sembla presentable que ho comuniquin setmanes després amb una circular de la plataforma Decidim i ho justifiquin per dues convocatòries electorals, les autonòmiques del maig i les europees del juny. Considera que és una decisió sense precedents que sorprèn i indigna el veïnat. Ho troben una mesura antidemocràtica que va en contra de la participació veïnal i que evita la fiscalització i seguiment de l'acció de Govern per part de tothom. Pensa que si el que els preocupava era la convocatòria electoral, es podrien haver mantingut tots aquests espais de participació eliminant l'informe de la regidora. Tenen dubtes, però, que aquesta hagi estat la motivació real, perquè continuen veient que la regidora, la gerenta del Districte o el conseller portaveu van als mitjans a parlar de l'acció de Govern.

Per tant, exigeixen que el Govern municipal rectifiqui i reprogrami els consells de barri i les comissions de seguiment al més aviat possible, i es compromet a vetllar per la participació veïnal i la transparència.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula als senyors Colombo i Cobolo.

El senyor **Francesco Colombo**, acompanyat del senyor **Silvio Cobolo**, en nom de la comunitat de veïns de Magalhaes 33 bis, mostra un esprai de gas pebre i expressa que les veïnes (*sic*) de la comunitat en porten a la butxaca quan surten o entren de casa, perquè tenen por. Recorda que fa dos mesos uns pinxos desocupes van agafar del coll el seu company, veí també del bloc, el van estampar contra la paret i van començar a clavar-li cops de puny. Però rememora que la història del seu terror immobiliari ja va començar fa quatre mesos, quan un fons voltor de directius russos va comprar tota la finca i va contractar l'empresa Stop Okupas Low Cost SL per fer-los la vida impossible i obligar-los a anar-se'n, ja que eren llogaters amb contracte en vigor i no podien fer-los fora de manera legal. Denuncia que en aquests quatre

mesos han patit tota mena d'agressions: una violació de domicili amb ruptura de portes, quatre embussaments dels baixants de l'edifici amb les inundacions conseqüents dels pisos, usurpació dels ploms, que va deixar tota la finca sense llum durant un dia, i repetides i innumbrables intimidacions i amenaces per part dels pinxos de l'empresa Stop Okupas.

Tot i això, creu que el més greu va passar fa tres setmanes, el 20 de març, quan els treballadors d'aquesta empresa, assegura que amb el vistiplau dels Mossos d'Esquadra, van treure la porta del portal de la finca i van deixar totes les veïnes (*sic*) totalment desprotegides. Diu que des de llavors les veïnes han organitzat unes guàrdies dia i nit, per no patir nous sabotatges i noves agressions tant per part dels pinxos com per part de qualsevol que pogués accedir a la finca. Conclou que tot just fa una setmana el senyor Francisco, l'únic llogater que quedava, no va poder més i va decidir anar-se'n, lliurant les claus del seu pis als pinxos, de manera que considera que hi va haver un desnonament il·legal.

El **senyor Cobolo** afegeix que les veïnes (*sic*) del bloc no s'han quedat de braços plegats i van enviar una carta oberta a les institucions, que suposa que coneixeran al Districte; que també han presentat una queixa al Síndic de Greuges de Barcelona –amb qui s'han reunit avui mateix–; i que ahir, amb el suport del Moviment per l'Habitatge, van fer una concentració amb mig centenar de persones, a la finca mateix, i hi van tornar a posar el portal, davant la inacció de l'empresa i creuen que també de les institucions. Són conscients que no poden viure sense porta perquè provoca una situació de vulnerabilitat total, absoluta i constant.

Resumeix els fets dient que hi ha una finca que va adquirir un fons voltor rus per quatre duros –menys de 600.000 euros– i que l'Ajuntament de Barcelona va renunciar al dret de tempteig. Diu que aquesta finca, que avui podria ser d'habitatge públic protegit, no ho és i, en canvi, és propietat d'aquest fons voltor que vol fer fora els habitants de males maneres. Pregunta l'opinió de la regidora sobre aquests fets –li agradaria que s'hi pronunciés públicament–, quin és l'estat dels procediments administratius –perquè diu que el senyor Francisco, el llogater, va fer unes denúncies administratives– i, més específicament, volen saber si s'han posat les multes coercitives que pot posar l'Ajuntament, fins a 30.000 euros, per fer que s'aturi l'assetjament. Explica que són multes que van per la via ràpida i creu que podrien tenir algun efecte.

Per acabar, conviden la regidora a visitar la finca per conèixer de primera mà la situació, que pensa que és una situació molt greu de violència, d'intimidació diària. Afirmar que cada dia truquen als Mossos d'Esquadra o a la Guàrdia Urbana. Precisa que ahir mateix un treballador de l'empresa esmentada, mentre l'estava gravant, el va amenaçar de mort i li va donar un cop de puny a la cara, a l'ull dret. Denuncia que els Mossos d'Esquadra van protegir aquell home i van deixar que estigués a la finca, a casa del senyor Cobolo, i que va costar aconseguir que el fessin marxar d'allà. Assegura que costa dormir a la nit.

Demanen, doncs, una acció per part de les institucions, voldrien saber què fan i què poden fer, i recorden que és una situació greu i que qualsevol fet greu o qualsevol violència que pugui passar –atès que el conflicte està escalant– també serà responsabilitat de les negligències de les institucions.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Pina.

El senyor **Marc Pina Artigas**, en nom de la CUP, no vol començar sense donar tot el suport a Jesús Rodríguez, de *La Directa*, que avui s'ha hagut d'exiliar, perseguit pel cas del Tsunami Democràtic, i a tota la resta de persones encausades dels últims anys.

Vol parlar sobre turisme i habitatge, que sap que és un tema recurrent. Ha estat estudiant unes dades de l'Ajuntament que són públiques, del CH, on surten totes les llicències turístiques de la ciutat, i va fer una instància en què exposava una sèrie de problemes que trobava en les dades –i ho explica aquí perquè se li ha deixat de contestar per part de l'Administració–, com ara entrades amb el districte i el barri sense omplir, o entrades amb 0 o 1 places –la qual cosa li sembla bastant difícil, per no dir impossible–. També vol demanar que s'hi afegeixi la data d'alta i de baixa i que es pugui consultar tot l'històric per veure quina n'ha estat l'evolució, atès que aquest és l'objecte de l'estudi que estan fent sobre l'evolució turística.

Informa que el que detecten últimament –perquè hi fan consultes diàries– és que les llicències augmenten, i que els preocupa en particular que les noves entrades, en part, són de les zones 1 i 2, que són de creixement i manteniment. Creu que o bé s'hi introdueixen les dades malament, o s'hi introdueixen dades velles, o no s'està complint el PEUAT. Aquesta és una pregunta que volia fer i, tot i que admet que no cal que l'hi responguin ara, sí que creu que seria convenient arreglar-ho perquè les dades donin confiança.

Vol posar en relleu que la Llei estatal de l'habitatge que la regidora comentava a la tardor ha tornat a deixar fora el lloguer turístic i el lloguer de temporada, de manera que creu que patiran una reducció del parc d'habitatge per a lloguer estàndard, que serà lloguer d'aquestes altres tipologies de lloguers no limitades en el preu. Pensa que aquesta és una de les conseqüències que pateixen els veïns que acaben de parlar, i per això tenen aquest problema: perquè aquest especulador, bàsicament, vol guanyar més diners.

Exposa que va fer una altra consulta, perquè no trobava els lloguers habitacionals turístics, i que se li va contestar –reconeix que això es va introduir en el formulari en un dia, i cal agrair-ho– que no hi havia cap llicència atorgada perquè ningú dels que n'havia demanat complia les condicions que calia tenir. Considera, però, que si qualsevol dels presents busca Airbnb en el seu barri, la Bordeta, es pot trobar una trentena de lloguers d'habitació. Es pregunta com és que això existeix, si no és legal i alhora contribueix a situacions com la de les persones que acaben de parlar. Demana si hi pensen fer alguna cosa, si en faran inspecció. I, en qualsevol cas, agrairia un retorn sobre el resultat d'aquesta inspecció, però repeteix que només al barri de la Bordeta n'hi ha una trentena i si la cerca es fa a Barcelona se'n troben més de mil, xifra que creu que implica una bona quantitat de persones que incompleixen la llei i alhora perjudiquen la vida dels veïns.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Torres.

El senyor **Carlos Torres Méndez** vol comentar dues qüestions i fer tres preguntes. La primera qüestió és sobre el pavelló d'Itàlia, respecte al qual va sortir la notícia que s'enderrocaria el novembre del 2023, i ara veu que s'hi fan tasques de manteniment, de pavimentació i altres. Vol saber si es durà a terme aquest enderroc o no.

L'altra qüestió que planteja és sobre el parc de Can Sabaté, que en una Audiència anterior van comentar el problema que tenien els veïns perquè els locals que hi ha allà s'estaven convertint en habitatges i perquè els usuaris d'aquests habitatges fan servir el parc com els dona la gana: hi fan entrar vehicles, tenen la roba estesa al parc, surten en hores que el parc és tancat. Recorda que li van respondre, quan va demanar per això, que aquells habitatges estan ocupats. Assegura que no és veritat, sinó que estan llogats pels propietaris, i ho pot dir perquè han parlat amb els propietaris. Voldria que ho tinguessin en compte.

Respecte al parc, té una altra pregunta, que és sobre el manteniment. Exposa que fa cap a un mes va caure un fanal davant de la perruqueria que hi ha allà, i si hagués caigut damunt d'algú l'hauria mort. Reclama una miqueta de manteniment.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora per respondre.

La **regidora** respon a les senyores Zafrilla i Agustí que són conscients de la necessitat que tenen d'espai i constata que hi ha un compromís, aprovat en un Plenari, per buscar-lo. Han de veure si hi ha un altre espai diferent del Francesc Macià, perquè és veritat que l'escola se'n va i que el Districte va parlar de seguida amb el Consorci per veure quins usos hi tenien previstos, conscients que hi ha espais que podrien tenir un ús veïnal, però informa que aquest curs, com a mínim, hi anirà provisionalment l'Institut de l'Esport, que estava fent la nova seu a Montjuïc i que s'ha trobat que l'empresa que feia les obres ha fet fallida, de manera que la nova seu no estarà a temps. Explica que això es tractarà per la via administrativa que toqui, però que de moment, perquè puguin començar el curs, es traslladarà a aquesta altra escola i, per tant, no hi haurà allà espais disponibles a curt termini. Insisteix que és una mesura provisional, que depèn de la nova licitació de les obres, però l'aturada fa que durant aquest curs el Francesc Macià no estigui disponible.

Respecte a l'altre espai, s'ofereix a parlar-ne per si compleix les condicions o no, perquè estan treballant amb el Consorci l'ajustament dels espais que es necessiten també per a les escoles de la ciutat i han d'acabar de veure que tot sigui possible. Li consta que van anar a veure el local, però proposa una trobada per examinar la disponibilitat que hi ha d'aquell espai o d'un altre. Sap que cal trobar una solució ràpida, perquè són conscients que el material que utilitzen per a la dansa és un material delicat que requereix unes condicions de conservació determinades. Les emplaça aquesta setmana per trobar aquesta data conjunta per solucionar el tema.

Els ha volgut explicar la qüestió de l'escola perquè no són l'única entitat que s'hi ha interessat, sinó que tenen una llista d'entitats que necessiten espai i que els aniria molt bé fer servir aquest. Explica que estaven en aquestes converses justament quan va passar allò amb l'Institut de l'Esport, que llavors el Consorci va dictaminar que la solució per garantir que comencés el curs amb normalitat, mentre no estiguessin les obres, era aquesta. Reitera, però, que és una situació provisional i que tenen aquesta finestra oberta en el mitjà termini per continuar treballant-ho.

Respon al senyor Abellán, sobre els consells de barri, que ja ha explicat abans que es faran en els sis mesos que toquen, i també les comissions, tot i que accepta la seva valoració, que considera molt legítima i molt digna encara que no la comparteixi. És conscient que aquests espais no són per estar sempre d'acord, sinó per dir les coses, de manera que ho accepta. Precisa, però, que els espais de fiscalització no s'han tancat, perquè l'Audiència n'és un, i fa avinent que quan hi ha processos electorals hi ha limitacions de les coses que es poden fer i les que no. Recorda que aquesta decisió es va prendre en una Junta de Portaveus, si bé admet que situacions com la d'aquest any, amb tantes eleccions, no s'havien donat. Afirmar que s'ha valorat tot i entén que hi hagi gent que ho entengui de manera positiva o negativa, però promet que en tot cas es complirà el Reglament de participació i que això es farà dins el termini i en la forma escaient. Insisteix, doncs, que no s'ha deixat de fer sinó que s'ha endarrerit i reitera que es tindrà dins del termini establert legalment.

Sobre Magalhaes 33, afirma que coneixen la qüestió perquè sap que n'han parlat amb la gent del Districte i d'Habitatge. Ja saben ells que hi havia moltes dificultats per iniciar processos

judicials i que van aprofitar que hi havia un llogater que tenia un contracte perquè es pogués posar en marxa la maquinària administrativa que ha d'ajudar a sancionar aquests propietaris. Confirma que això s'ha fet i que continua viu. Detalla que el 12 de febrer es va fer la denúncia d'assetjament i assegura que se'n fa seguiment, però admet que aquests procediments són llargs i que en casos com el seu es fan eterns, perquè sap que la situació és molt incòmoda, cosa que li sembla evident.

Tot i que ja saben que les competències d'Habitatge no són de l'Ajuntament, reconeix que l'Ajuntament en té d'altres i assegura que intenten activar tota la maquinària del que està a la seva disposició. Li consta que el comissionat d'Habitatge també els ha respost a la seva carta i no sap si hi han tingut una trobada. Diu que no té cap problema per anar a visitar-los i a parlar més detingudament del que passa. Afirma que, com ha dit, han activat el que tenien, com és que la Guàrdia Urbana vagi passant per aquell espai, que hagi intentat alguna mediació. Reconeix que, com a Administració, tenen les mans lligades, en el sentit que han de ser molt rigorosos en el que la norma els permet i no els permet fer. Per exemple, explica que si algú treu una porta, no poden anar a posar-la, tret que hi hagi una autorització o una instrucció judicial, i que no poden saltar-se cap norma si volen aconseguir que el resultat final sigui el que tots volen. Assegura que han intentat en la mesura dels possibles estar, amb els diversos serveis, al seu costat. Ofereix continuar parlant-ne i, si poden, minimitzar els problemes i veure com es poden tirar endavant aquestes denúncies, perquè creu que algunes de les coses que han dit són delinqüencials i, per tant, necessiten que hi hagi les denúncies corresponents perquè en puguin fer el seguiment. Insisteix, però, que qui ha patit els fets és qui ha de posar la denúncia, i que llavors l'Ajuntament, a partir de la denúncia, farà les actuacions que corresponguin. Entenen que és una situació molt complexa i no li vol treure la més mínima seriositat al que estan vivint, i espera que vagin trobant, com fins ara, els passos que cal fer, per fer-ne el seguiment.

Raona al senyor Pina que pel treball tan concret que ha estat fent li és molt difícil respondre-li, perquè ell té molta més informació que la que ella té ara. Valora la transparència, gràcies a la qual aquesta informació és accessible. Li consta que l'Oficina Municipal de Dades també està canviant el seu portal d'accés a la informació. Aventura que potser aquests canvis tinguin a veure amb les discrepàncies que ha observat ell. Demana que els deixi les dades que ha dit per mirar quin n'és el motiu.

Assegura que el PEUAT es compleix i que quan no es compleix es prenen mesures, i que es fan inspeccions a tota la ciutat, especialment d'aquells punts en què hi ha prohibicions més importants. Demana compartir les dades. El que li diuen els equips tècnics, comenta, és que en compliment del PEUAT no es donen llicències noves des de fa temps, i afirma que la voluntat d'aquest Govern és que es vagin reduint moltes de les que existeixen. Creu que és un procés que s'ha de fer sense pressa, però sense pausa, per assegurar que totes les mesures que es prenen tenen també les garanties legals perquè després no s'hagi de fer marxa enrere en aquestes decisions.

Insisteix que, sobre les dades concretes d'informació que demana, han de mirar què ha passat i qui té les dades, perquè ara seria molt difícil donar explicació de tot. I assegura que les inspeccions es fan i que, per tant, no hi haurà problema per compartir les dades que tenen sobre això, que no sap si estaran desagregades per barris o seran de tota la ciutat; en el nivell que les tinguin, diu, les facilitaran sense problema.

Respecte al pavelló d'Itàlia que ha dit el senyor Torres, recorda que ho va explicar en el seu moment, però reconeix que és confús. Diu que s'havia arribat a un compromís amb les entitats esportives del Poble-sec perquè el poguessin fer servir. Explica que en el moment que es va rebre es va veure que, mentre s'havia estat utilitzant per a la Fira, servia, però que com que estava construït en una zona en què no es podia construir no se'n podia fer cap ús, ni tan sols provisional, si no s'hi iniciava l'expedient d'enderroc; i si se n'iniciava aquest expedient, se'n podria fer un ús provisional, en aquest cas com a equipament esportiu.

És per això, diu, que van fer les dues coses: es va parlar amb les entitats, se'ls va explicar i es va fer aquesta cessió temporal. Conclou que el que es fa ara són uns arranjaments mínims que s'han de fer per possibilitat la pràctica esportiva durant aquest any que està cedit, i durant un any més, com a mínim, que durarà aquesta cessió.

Exposa que durant les obres que s'han de fer a la Fira, en algun moment es durà a terme l'enderroc, però assegura que ho sabran amb prou temps, i que el que s'ha fet ha sigut valorar que durant aquest temps s'hi fessin unes petites modificacions necessàries que permetessin que es pogués fer servir com a equipament esportiu, amb tota la seguretat possible. Admet que no s'hi pot fer una cosa que estava prevista, com construir uns vestidors o alguna altra obra més estructural, perquè li sembla evident que no tindria sentit en un espai que s'ha d'enderroc i, a més, la mateixa normativa hi posava problemes. És a dir, conclou que s'hi podien fer algunes adaptacions, i s'hi han fet, del terra i d'uns mínims de seguretat perquè es pugui fer servir amb totes les garanties durant aquest període.

Sobre Can Sabaté i els locals d'habitatge, afirma que van passar la nota en el seu moment sobre aquests habitatges que s'havien fet en planta baixa, per saber quina era la seva situació administrativa, però ara no té present què els van respondre. Promet que ho tornaran a mirar i que els ho comunicaran.

Respecte al manteniment, tal com ha comentat en diversos moments, insisteix que una de les qüestions que incloïa el pressupost que el Govern va presentar era l'augment del pressupost de manteniment als barris, perquè entenien que hi havia molts llocs que s'havien anat degradant i que, si no s'hi feia un manteniment correcte, després es faria molt difícil demanar ni actituds cíviques ni una utilització correcta dels espais. Accepten, doncs, això que diu el senyor Torres, perquè hi ha espais que requereixen manteniment i afirma que la seva voluntat és que es vagi fent. Tot i que és conscient que no ho podran arreglar tot en un dia, volen que es posi en marxa tota la maquinària per anar fent aquest manteniment al llarg del mandat, començant pels espais que estan més necessitats.

El **president** dona la paraula a la senyora Fuertes.

La senyora **Loli Fuertes Montil**, en nom del Centre Social de Sants, demana si es poden posar tanques als parterres o les terrasses amb plantes que tenen a la rambla Badal, des de les vies fins a la plaça Cerdà, perquè entre la gent, que és incívica, i els gossos, que s'ho deixen tot per allà, fa pena veure-ho.

Es queixa també que als parcs que s'hi han fet, com el que toca les vies, no s'hi respecta el recinte de les criatures, perquè diu que allà hi entren els gossos i hi fan de tot, al costat dels nens. Afegeix que n'hi ha un altre, segons ella amb un nom estrany, on no se sap on acaba la sorra i on comencen les gomes per jugar, perquè està tot totalment barrejat. No entén per què no s'hi han posat tanques, per separar la sorra de les gomes. Ella no ho entén i assegura que, com ella, la majoria de la gent. Precisa que aquest parc es tanca a les deu de la nit, li sembla,

però que quan van a tancar les portes o les tanques hi ha carros dels indigents que són per allà, els carros sols. Assegura que a partir de quarts d'onze o les onze, salten la tanca i dormen allà dins, i hi ha enrenou i xivarri.

Informa que hi ha una sèrie de bancs, al carrer de la Riera Blanca - Constitució, i fins a les vies, que li sembla que no deuen pertànyer al barri, perquè no es pinten mai i fan pena. Precisa que estan entre el carrer Constitució, o de la Bordeta, cap a les vies, i són tres o quatre bancs. Denuncia que estan bruts i que hi ha de tot, perquè allò dona a la part del darrere de la Citroën.

Suposa que és molt difícil educar la gent respecte als gossos, i això que assegura que li agraden molt. Però s'hi mostra contrària.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Parera.

El senyor **Eduard Parera Martínez**, en nom de Bicicleta Club de Catalunya (BACC), manifesta que vol fer tres apunts, el primer dels quals sobre el carril bici de la muntanya de Montjuïc. Rememora que el 21 de juny del 2022 el senyor Laporta i l'actual alcalde van fer una presentació a l'estadi Lluís Companys, en la qual, entre les mesures que van dir que prendrien hi havia un carril bici a Montjuïc perquè els aficionats del FC Barcelona poguessin anar a l'estadi amb bicicleta, i per a tota la resta de ciutadans, i assenyala que avui dia aquell carril bici, que s'havia de construir entre l'agost i el setembre del 2023, no hi és. Es burla que a les comunicacions que fa Mobilitat en xarxes socials hi ha el carril bici dibuixat i no existeix. Recorda que el 4 d'agost del 2023 el senyor Paton, gerent de Mobilitat, i el cap de l'Àrea de Sostenibilitat del FC Barcelona, el senyor Portabella, exregidor de l'Ajuntament, van fer una roda de premsa des del Camp Nou i van referir-se també a aquest carril bici. Demana quin és el calendari del carril bici. Fa palès que al desembre la regidora ja li va dir que potser es faria al gener, però que, amb l'experiència que tenen al BACC, ja no hi confien gaire, però vol confirmar si aquest carril bici finalment s'executarà al maig, que ja haurà acabat la temporada.

En segon lloc, indica que aquests dies ha sortit una notícia amb novetats de l'estació de Sants, i vol saber quantes places d'aparcament segur per a bicicletes es preveuen en aquesta estació, i en quina zona de l'estació. Li semblen molt importants els desplaçaments en bicicleta i que es fomenti la intermodalitat del transport públic i la bicicleta, i creu que l'estació de Sants és una estació molt important per a Barcelona i hauria d'incloure aquests aparcaments segurs de bicicleta. Aclareix que no parla només dels aparcaments de U invertida que hi pugui haver fora, sinó dels que siguin segurs i guardats, perquè creu que Barcelona té un problema de robatoris de bicicletes, cosa que constata que en desincentiva l'ús.

En tercer lloc, vol parlar del carril bici de la Gran Via. Recorda que el 12 de desembre, al Consell Plenari del Districte, tres partits polítics van presentar propostes i mesures i es va aprovar una taula de treball, i que d'això fa quatre mesos, quan la taula de treball aprovada tenia una durada de sis mesos. Constata que al BACC no els han comunicat res ni els han avisat perquè aportin les seves idees, quan sí que van venir el 26 d'octubre per a la primera fase i el 20 de desembre per a la segona fase i quan les emissores de ràdio els han entrevistat unes quantes vegades. Declara que ells proposen idees positives, a més de fer crítica i d'expressar el seu punt de vista, però li estranya que avui dia no estigui fet.

A banda d'això, lamenta que ara s'hi hagi fet un tall de cent metres, tocant a la Bordeta, del qual no se'ls ha avisat. Demanen, quan hi hagi l'afectació d'un carril bici per obres, que els avisin, per poder proposar possibles solucions. Denuncia que, a més, s'ha tret el carril bici; s'ofereix una alternativa, però l'espai per al carril bici no està obert. Recorda que és un carril

bici finançat amb fons Next Generation i li consta que els carrils bici finançats no es poden ni tocar, ni retallar, ni eliminar.

Afirma que al BACC es miraran això, i demana que els avisin. Tenen la sensació que és més important la IMD dels cotxes i de les motos que no la IMD de les bicicletes –la freqüència de bicicletes–, quan són persones que també van a treballar, o a la universitat, o a tenir cura dels familiars de manera sostenible. Creuen que això l'Ajuntament ho hauria de prioritzar. Volen saber, doncs, quin és el calendari previst d'afectació en aquest cas concret de la infraestructura ciclista.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Yagüe.

El senyor **Jacint Yagüe Latorre** vol conèixer informació sobre la construcció del nou edifici que es farà al carrer Amadeu Oller 17-21: si ja tenen llicència d'obres i si les obres que es facin es faran des de dins de Can Batlló o hi haurà afectació al carrer.

Respecte al monòlit de Mn. Amadeu Oller, lamenta que s'hi va fer una actuació en l'enrajolat fa quinze dies i que ara s'ha hagut de refer. Explica que és perquè s'hi enfilen els camions i els cotxes de càrrega i descàrrega quan tenen l'espai propi ocupat i que aquelles rajoles no són les de 20x20, molt més dures, sinó que són d'aquelles més amples que, amb un camió al damunt, es trenquen. Planteja si cada quinze dies s'hauran d'anar arreglant.

També descriu que al mateix carrer Amadeu Oller, a cinquanta metres del semàfor, hi han fet un sot els camions, o l'autobús quan para, i que quan passa un camió ràpid perquè té el semàfor obert, li salta la càrrega a dins i fa soroll. Pensa que allò s'enfonçarà molt més.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Fortuny.

La senyora **Silvia Fortuny** rememora que fa dos anys que hi va sempre pel mateix tema, que és que a Badal els caps de setmana es queden sense cap autobús. Fa avinent que si fa dos anys que ho diu vol dir que no s'ha fet res. Recorda que l'última vegada que va venir la regidora li va dir que s'ho miraria. Suposa que s'ho ha mirat, o no. Relata que des de l'Olivereta han de baixar, per exemple, a la plaça de Sants a buscar un autobús, i que fa dos anys d'això. Pregunta si és tan impossible fer baixar un autobús per Badal –Sants-Badal– que després torni cap a l'avinguda de Madrid. Critica que es fan altres coses que costen molt més i que això no es pot fer.

Per altra banda, vol lliurar-los unes fotografies amb els temps d'espera del 52. Considera que són inadmissibles. I narra que quan ella arriba a peu a la plaça d'Espanya, troba que l'H12 l'ha d'esperar vint-i-dos minuts, quan ella ha d'anar a treballar o a fer alguna cosa.

Fa notar que ara arribarà l'estiu i demana si faran amb el 52 el mateix que l'any passat, que al juliol i l'agost van deixar la línia amb dos cotxes, cosa que comportava unes esperes interminables. També denuncia que el juliol i l'agost els turistes entren per darrere al D20 i no paguen, ni un d'ells. Fa veure que després hi ha pèrdues que es carreguen en el ciutadà. Demana on són els inspectors i s'imagina que seran de vacances, mentre que ara a l'hivern sí que venen a demanar a la gent el tiquet. Es pregunta què passarà aquest estiu. Si no, avança que l'any vinent tornarà a venir per explicar-ho, i seran tres anys, quatre anys, cinc anys.

Lamenta que no hi hagi ningú de Badal a l'Audiència, que ho ha comprovat amb les persones que han intervingut i només una senyora ha fet una al·lusió a la part de baix, a Badal - la Bordeta, però no a Badal-Sants. Parla del carreró de les Ànimes, que suposa que ni deuen saber on és.

Anuncia que, si no s'hi posa solució, es tornaran a veure; que s'ho poden prendre com una amenaça.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Navarro.

La senyora **Montse Navarro** fa un agraïment a la regidora perquè –en atenció al seu interès pel civisme, els gossos, la gent amb comportaments incívics– li va facilitar de poder participar en el projecte Decidim Barcelona relatiu a la modificació i actualització de les Ordenances municipals i de convivència. Creu que els temes que s'han tractat a l'Audiència es van tractar allà i que els mateixos problemes són comuns a tot Barcelona. Narra que els veïns de tota la ciutat, en aquella convocatòria, van palesar aquestes inquietuds, i que va ser molt enriquidora perquè el veïnat va proporcionar no només les incidències que es produïen sinó que també va intentar aportar solucions. Insisteix que les qüestions són genèriques de tota la ciutat, i descriu que va tenir un to molt constructiu per trobar solucions a les diverses problemàtiques. Creu que els veïns ja van fer la seva feina i que ara allò es troba en fase d'anàlisi de resultats per part de qui ha de tractar aquest batec del veïnat. Pensa que això ajudarà a l'actualització d'aquestes Ordenances, la qual cosa revertirà en la solució dels problemes de civisme i la convivència. Afegeix que tant de bo sigui útil al consistori analitzar tot aquest batec ofert pel ciutadà.

A més a més, i atenent els últims esdeveniments, troba que s'ha de trobar solució, urgentment, a la reincidència del robatori. Considera que és bàsic trobar-hi una solució.

Vol fer també un reconeixement de la feina bastant silent de dos grups del barri en el qual ella mateixa ha pogut palpar resultats. Un és l'Associació de Veïns i Veïnes de la Plaça de la Farga, que amb molta intel·ligència i treball, amb molta eficàcia, implica els veïns a cuidar l'espai d'una manera molt particular. Fa referència als escocells, als arbres i a altres elements que han anat treballant. Està convençuda que fer estimar el barri dona resultat, que és evident. Creu que aquest exemple és per exportar-lo.

L'altra bona feina que ha vist que era lloable és la de l'entitat del Club Ciclista de Catalunya a Barcelona, fundada el 1946, que enguany ha fet el setanta-vuitè aniversari i que va organitzar al barri la Matinal Ciclista, que va implicar des de nens menuts fins a gent gran i que va ser tot un èxit esportiu i d'organització. Creu que un esport divers com el ciclisme –diferent dels esports que tots coneixem– és de gran importància al barri i que convé tenir-lo en compte.

Vol fer també unes demandes. La primera, agrair la solució de l'acampada d'indigents que hi havia al final del carrer Burgos, que ara hi ha un pàrquing. Informa que, tot i que hi ha cotxes aparcats, els indigents hi continuen estant, amb els seus carretons. És conscient que la solució és complicada.

Una altra demanda que fa és sobre els 400 milions d'euros per a la reforma de l'estació de Sants. Declara que Sants no vol perdre la identitat, i que quan arribes a l'estació de Sants, arribes al barri de Sants, i que dir Sants vol dir, en la seva opinió, anomenar tots els seus habitants. Per això reivindica el nom de l'estació de Sants.

Creu que darrerament es va perdre identitat en botigues i altres, i considera que el barri no ha de perdre la identitat. Pensa que han de tenir la certesa d'això.

Repeteix que sobre aquells 400 milions d'euros per a l'estació de Sants, que comença a la plaça dels Països Catalans, els que tenen inquietuds respecte a la part sud del projecte voldrien saber com està el pla urbanístic. Sap que hi ha una cita per parlar-ne, però volia fer palès que els veïns tenen inquietud per saber-ne coses, d'aquest pla, perquè hi havia una

dotació econòmica per a la part sud que s'ha esvaït. Suposa que s'actualitzarà, i per això volen saber com està. Ella hi està especialment interessada perquè aquesta banda sud implica el quadrant Burgos - Jocs Florals - Riera de Tena. Constata que els veïns d'aquest sector tenen inquietud per veure com es desenvoluparà el pla, sobretot pel que fa a la reubicació de la gent del barri de tota la vida, o sigui, que ho diuen per pura necessitat. Sap que no s'han començat les obres, però diu que ja estan inquiets per saber com aniran les construccions, si estaran atapeïdes, si tindran molta alçada, si estaran distanciades, que no ofeguin el barri i la ciutat. Recorda el senyor Cerdà, que va deixar els patis interiors per respirar. Proposa que, ja que encara no està construït i tenen temps, es construeixi amb seny, per evitar després haver d'estar batallant perquè les coses funcionin i per refer coses que no s'han fet amb correcció.

Fa constar que la Regidoria del Districte és la baula entre el veïnat i la Casa Gran de l'Ajuntament. Els demana que pressionin fort en les qüestions que els han fet arribar perquè, en la seva opinió, quan es formen plataformes no adscrites a subvencions per trobar solucions a problemes, vol dir que alguna no funciona per les vies establertes. Per això vota per treballar junts.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora. Informa que hi ha hagut vint intervencions i que encara en queden dinou. Intentaran que tothom es pugui expressar, però demana que facin un ús del temps ajustat a aquesta realitat.

La **regidora** reconeix que la senyora Fuertes, que demanava sobre els parcs de Francesc Masclans i de Badal, té raó en algunes coses. Ella mateixa diu que va preguntar el mateix quan va veure aquells espais: per què no s'hi havia posat una tanca. El criteri que els van donar a Parcs i Jardins, i que està estudiat, és que els nens necessiten no estar tancats en un espai, sinó poder córrer, i que per això s'intenta fer la majoria de parcs amb aquest espai no tancat per als nens, perquè s'hi puguin moure, segons les diverses edats, més enllà del que és l'espai per als nens. Admet, però, que en aquell espai la convivència és molt complicada. Explica que han parlat amb Parcs i Jardins per demanar-los que miressin com fer un tancament que separés els usos, perquè, si no hi ha aquesta separació, la realitat, que és molt tossuda –i encara que puguem estar d'acord amb la idea anterior–, fa que s'acabin barrejant i que els que hi surtin perdent siguin els nens que fan servir aquell espai. Conclou, doncs, que es col·locarà aquesta tanca i ara estan acabant de mirar quina és la millor manera de fer-ho.

Respecte al parc de Badal, exposa que allà ha passat el contrari i s'ha buscat que no hi hagués confusió, perquè també és un espai hiperutilitzat per les persones que surten a passejar amb els gossos, fins al punt que avui rebien una pregunta demanant per què no havien posat una tanca a l'espai dels gossos, al costat de l'espai dels nens –que té una tanca–, quan de fet aquell altre espai és per a gent gran, amb un cartell que ho diu, i hi ha un altre espai per poder fer exercici, amb uns bancs, i que quan la sequera ho permeti esperen que pugui tenir més verd. Assegura que estan estudiant com separar els espais en aquell àmbit, per intentar que tothom pugui convida-hi sense trepitjar els espais dels altres. Afegeix que aquí hi ha un altre factor que ja han anat comentant fins ara, que és el del civisme, o la falta de civisme d'algunes persones que, si bé considera que tot està senyalitzat correctament i que cada espai està destinat a usos determinats, els acaben fent servir per al que no són. Sap que han de fer també aquesta part, de promoure el civisme, i que hauran d'anar també a la part de les sancions quan reiteradament no es faci el que toca.

Respecte als bancs de la Citroën, en prenen nota i admet que no és la primera vegada. Assegura que hi han enviat els serveis, però ara mateix no sabria dir quan va ser l'última

vegada que es van arreglar. Reconeix que tant aquells bancs com l'espai que queda per sota del pas de les vies, on afirma que en alguns moments han reforçat la neteja perquè s'hi posen coloms, es troben en una zona molt utilitzada, de pas cap al metro, però que de vegades sembla que no sigui ni del barri, com morta –que no ho és, i es procura cuidar–, perquè només hi ha una tanca, no té comerços, hi ha la parada de l'autobús i prou. Promet que aniran a veure què passa amb els bancs, quin manteniment els fa falta i quan tenen previst fer-lo.

Al senyor Parera li comenta que just abans de l'Audiència estava tractant del tema de la Gran Via. Diu que havien demanat a Mobilitat un estudi, per poder tractar la qüestió en una reunió específica, i que l'informe els ha arribat avui, de manera que no hi ha hagut temps de convocar la reunió abans de l'Audiència, però serà aviat. Avança que hi tractaran del carril bici de Gran Via i també de les afectacions, de com les obres de la plaça d'Espanya afecten ja uns quants metres del carril. Els han dit que és previst que les afectacions de la zona, en diverses etapes, durin fins al final del 2025. Exposa que a la reunió explicaran quines són les previsions d'aquestes afectacions i que treballaran en les opcions que tinguin més sentit per mantenir aquesta possibilitat de transport, mentre hi hagi espai, de manera segura.

Respecte a Montjuïc, li consta que es va anunciar i que es va vincular amb el Barça, però reconeix que ho van aturar des del Districte, en el seu moment, justament quan estaven amb els problemes de la posada en marxa del carril de la Gran Via i hi havia altres obres. Van decidir que quan es fes el carril de Montjuïc, s'havia de fer bé, i que per això van demanar a Mobilitat que els deixessin treballar bé el tema abans de posar-lo en marxa per assegurar que no s'hi haguessin de fer correccions. Promet que en la reunió que faran els explicaran quina és la previsió que tenen, però reitera que és veritat que es van fer aquests anuncis per part de Mobilitat i que va ser el Districte qui va demanar que no es fes a correcció, tenint en compte que les últimes experiències no havien sortit tan reeixides en algun punt com els hauria agradat, i que preferien fer-ho amb una mica més de calma.

Sobre l'estació de Sants, li sembla més que pertinent el que ha dit el senyor Parera de les bicicletes, però encara no li pot oferir números perquè als dibuixos que hi ha ara no hi són. Explica que el que s'ha fet és la licitació per al projecte, per tant, quina empresa s'encarregarà de fer el projecte, que és quan es concretarà aquesta definició. Assegura que ho demanaran, perquè creu que té tota la raó respecte a les U invertides –que estan molt bé, però si no tens seguretat no deixaràs el vehicle per anar amb tren a un altre lloc i tornar després de tres o quatre hores o d'un dia de treball–. Sap que a tots els ha passat alguna vegada, malauradament, que han deixat la bicicleta i quan han tornat no l'han trobat. Assegura que pren nota i ho afegeix a una altra llista de coses que volen tractar amb Adif respecte a les obres. Repeteix que no li pot dir una xifra perquè no hi ha projecte, només s'ha obert la licitació per saber quina empresa o quins arquitectes faran el projecte definitiu. Promet que faran pressió sobre això perquè li sembla de sentit comú que hi hagi espais segurs per poder deixar la bici.

Respon al senyor Yagüe que han tingut reunions amb els veïns d'Amadeu Oller i l'entorn, i que treballen per millorar aquell carrer, que admet que és un carrer que no s'ha vigilat prou últimament i que té deficiències que han de poder corregir de manera estructural.

Sobre els sots, miraran què es pot fer com a mesura ràpida, perquè sap que no és una qüestió només de soroll, sinó que pot ser perillosa.

Pel que fa a les plaques, buscaran una solució ràpida –demana que no se li agafi en sentit literal, perquè n'ha de parlar amb els tècnics i potser diu una bestiesa–, que podria ser algun pivot o alguna cosa, si és possible, que impedeixi que els cotxes aparquin allà, perquè confirma

que aquell espai no està fet per aparcar. Ho miraran, doncs, i en parlaran en les reunions que fan per tractar de com ha de ser Amadeu Oller en el futur.

Respecte al projecte que s'hi està construint, pensa que ja se'ls ha fet arribar informació i sap que aviat hi haurà una altra reunió per traslladar alguna altra dada sobre la llicència, que li sembla que estava en tràmit i no té constància que estigui aprovada, però que li deu faltar poc, segons els terminis que Urbanisme els havia donat. Creu que deu ser imminent, però no li consta que estigui encara aprovada.

A la senyora Fortuny li diu que han passat nota a TMB sobre el 52 i sobre alguns temps d'espera que ha dit. Reconeix que les respostes que els donen no sempre els agraden i que de fet en algun cas han insistit perquè havien contestat amb un genèric: «Els estudis tècnics no recomanen...». Els han insistit demanant quins estudis tècnics, per què no ho recomanen o de què parlen. No té dubtes que, quan afirmen aquestes coses, al darrere hi ha explicacions, però els han dit que les volien veure perquè entenen, especialment en el cas del 52, sobre el qual hi ha hagut queixes –i no sols de la senyora Fortuny, d'altres veïnes també–, que caldria trobar alguna solució. Els diuen que, en general, els horaris van molt en funció de la utilització, i sap que això és un peix que es mossega la cua: no se sap si es fa servir menys perquè n'hi ha menys o... Per això reitera que han demanat aquests informes, perquè no es conformaven amb l'explicació lacònica que deia que ho havien mirat i que valoraven que sí o que no; volen veure els expedients en aquests casos concrets en què hi ha reiteració de queixes, i esperen que en la pròxima Audiència i els pròxims consells aquest tema pugui anar evolucionant i es puguin trobar solucions a alguna de les qüestions que plantejava.

Agraïeix a la senyora Navarro els seus comentaris sobre les sessions en relació amb el civisme. Coincideix amb ella que es tractava de recollir propostes d'interès, i exposa que hi ha hagut un to i unes propostes molt interessants que ara s'estan treballant. Informa que la comissionada ha estat avui al Districte, treballant amb els equips i acabant de recollir dades. Diu que es valora si fer o no alguna sessió informativa més, perquè les que s'han fet han funcionat bé, hi ha hagut molta gent i la participació ha sigut molt valuosa. Creu que és probable que encara hi hagi alguna sessió més, però en qualsevol cas ara aniran compartint el document i hi haurà més possibilitats també de fer coses.

Repasa la sèrie d'agraïments genèrics que ha fet la senyora Navarro i diu que li permeti posar noms i cognoms i que saludi de part del Districte el senyor Beltran, que s'imagina que no ha pogut venir per motius de salut... El veu en aquest moment i el saluda, dient que és conscient de l'esforç que ha fet per tirar endavant la Matinal Ciclista, més enllà de les possibilitats raonables en alguns casos. Agraïeix públicament el compromís que té sempre amb les activitats del barri.

Sobre els sensellar que comentava la senyora Navarro, li sembla evident que han de fer millores d'espai i, en paral·lel, continuar treballant des de Serveis Socials amb aquestes persones. Saben que instal·lar un pàrquing no posa fi a la situació que porta aquella persona al carrer, i que, per tant, són qüestions que s'han d'anar treballant en paral·lel, intentant dignificar l'espai i alhora aquella situació. Són conscients que són situacions complexes i que no hi ha només una raó per la qual la gent viu al carrer, la qual cosa fa que les solucions siguin també complexes. Manifesta que cal no tirar la tovallola i que hi estan posats.

Respecte al que deia dels 400 milions d'euros, aclareix que aquesta quantitat la posa l'Estat i, per tant, benvinguda sigui. I doncs, explica que aquests 400 milions no els han de restar de cap partida pròpia. Precisa, però, que cal ser curosos i intentar que aquesta obra encaixi dins dels

requisits que es volen per al barri. Està d'acord que el millor nom que pot tenir l'estació és el que ja té, que és el del barri, i sobre això no té res més a dir.

El **president** recorda que falten divuit intervencions. Per això expressa que les agruparan en els dos últims torns, atès també que en aquesta ronda hi ha cinc persones que venen a parlar de la mateixa qüestió. Els demana, doncs, que vinguin junts i que facin ús del torn de paraula alhora. Es refereix als senyors Aguiló, Rigola i Enrich i a les senyores Figueras i Valero. Demana que, abans d'intervenir cadascú, s'identifiqui, a efectes de l'acta.

El senyor **Ferran Aguiló Garcia**, en nom de l'Associació EVCA, anuncia que faran les preguntes consecutivament. Recorda que aquest any en farà tretze des que els veïns i veïnes van entrar a l'espai de Can Batlló i que també en fa uns quants que van aconseguir el conveni de cessió per a l'Associació Can Batlló. Precisa que en aquest conveni hi figura clarament que el manteniment del patrimoni industrial i obrer de Can Batlló és responsabilitat pública i, en aquest cas, de l'Ajuntament de Barcelona, la qual cosa apel·la a l'Ajuntament per al compliment del conveni. Fa avinent que en aquests tretze anys, i malgrat haver treballat dia rere dia i haver posat en marxa encara més projectes que els que van començar, han de compartir un espai que de vegades, malauradament, els recorda Ucraïna. Denuncia que cauen edificis que tenen valor, edificis que fins i tot estan qualificats. Insisteixen en la realitat que serà molt més costós recuperar-los d'aquí a un temps –i que avui mateix ja seria molt més car que si s'hagués començat la rehabilitació fa quatre o cinc anys–, i que aquesta responsabilitat és de l'Ajuntament i no d'ells.

Afegeix que, malgrat tot, continuen a l'expectativa del que es pugui complir, però estan decebuts amb el fet que s'hagi presentat un pressupost per a aquest any de 750.000 euros que, un cop revisat, constaten que fa front exclusivament a despeses de manteniment i que només de seguretat ja és el 42%. Detalla que aquest pressupost inclou il·luminacions, manteniments d'algunes circulacions i d'alguns espais que estan actius, però que no inclou ni una sola partida per a rehabilitació real.

La pregunta que els fa és quan pensen dedicar-se a aquesta rehabilitació i quan l'activaran. Avisa que, quan els diguin les xifres, no els tornin a parlar de manteniment ni de partides que ja van invertir l'any passat per al mateix concepte i no tenien res a veure amb la rehabilitació. Pensen que és de consciència que al patrimoni que tenen al barri –i considera que Can Batlló és patrimoni– se li dediqui l'atenció i la inversió necessàries, i creuen que no té sentit parlar de la Copa Amèrica o de fer circular fórmules 1 per l'Eixample quan resulta que el patrimoni de les veïnes i veïns del barri de Sants cau a trossos.

La senyora **Noemí Valero Caja** pregunta per què hi ha hagut un canvi de política municipal a Can Batlló i ara no és cap prioritat per a l'Ajuntament. Demana si no és una contradicció vers una concessió que van signar a favor el 2019 en un Ple municipal.

La senyora **Rita Figueras Cardeñoso** vol saber per què després d'haver iniciat estudis previs arquitectònics del bloc 11-sud ara ho aturen, i també demana si s'ha mesurat quin impacte pressupostari implicarà la degradació de l'edifici en els anys vinents si no s'hi intervé.

La senyora **Sandra Bustamante** es presenta com a veïna del Poble-sec, però assegura que Can Batlló és una part molt important del seu dia a dia. Li sembla important saber, si el Govern ha dit que aquest any hi ha el pressupost més gran de la història per a Barcelona, per què no hi ha ni un sol euro destinat a la rehabilitació de Can Batlló, per què no es prioritzen els espais d'organització veïnal, que són tan importants per a la comunitat. Pregunta si tenen por

d'aquests espais on els veïns es reuneixen i s'organitzen. No entén, si no, com és que amb tant pressupost Can Batlló sempre està frenat i durant tants anys.

El senyor **Marc Enrich Díaz** demana si tenen constància de tota l'activitat social i la quantitat d'entitats que es quedaran sense activitat per la manca d'inversió a Can Batlló.

El senyor **Oriol Rigola Díaz** exigeix que es presentin públicament les prioritats d'inversió a la Bordeta en aquesta legislatura, perquè han sentit a parlar ja fa un temps de l'Arxiu Municipal i d'altres prioritats que potser són projectes de cara a la Casa Gran, però no per a les veïnes (*sic*); per això volen conèixer les prioritats per a les veïnes.

La senyora **Noemí Valero** intervé de nou per dir que agrairia que, com a regidora, i en els altres càrrecs que té, com a mínim, si parla de nens, també parli de nenes. Creu que ella, com a càrrec polític i representant de Feminismes, ho hauria de tenir present. Declara que elles també ho intentaran, però pensen que és diferent el llenguatge que ha d'utilitzar la regidora que el que utilitza la població.

El **president** dona la paraula a la senyora Roca.

La senyora **Marina Roca** avança que serà molt breu perquè ja és tard i falten moltes intervencions. Reitera l'angoixa del veïnat quant a l'incivisme, en aquest cas a tots els barris de Sants-Montjuïc i a tota la ciutat. Pensa que n'han de ser conscients i no accepta que repeteixin sempre el mateix. Creu que han de fer un canvi, i aquest canvi no ha de ser, com amb la brutícia, invertir més en neteja, perquè li sembla que dedicar més partides a netejar més quan no es fa una correcció perquè la gent sigui cívica, no és la solució. Pensa que els agents cívics haurien de ser més rígids i haurien de poder sancionar conductes que no són correctes. Creu que no s'ha de ser tan tolerant. Posa l'exemple de la neteja dels grafitis, que manifesta que n'hi ha per tota la ciutat i que no hi ha persiana que no estigui bruta, i que no respecten ni els edificis nous, que ja apareixen firmats amb guixades. Constata que l'Ajuntament actua amb una brigada de neteja, però que no triga a tornar a estar guixat. Li sembla que així no anem bé i reclama un canvi: una vigilància i, a qui s'atrapa, que pagui una sanció. Considera que cal ser més rígids en això.

Respecte a la inseguretat, afirma que a plena llum del dia ha vist robar cadenes d'or de gent que passeja tranquil·lament pel barri. Informa que es roben bicicletes, motocicletes... No entén que es permeti tot això. Es pregunta quina ciutat tenim, li sembla que cada vegada està pitjor. Creu que s'han de prendre mesures i que, si cal ser més rígids, caldrà actuar amb més rigidesa i anar al darrere de la gent que no fa les coses bé. Fa palès que hi ha molta gent correcta; i doncs, cal donar exemple en això. Posa l'exemple de trànsit, que quan no compleixes una norma tens una sanció, que comenta que a vegades és molt injusta, perquè li sembla clar que es fa segons un mètode recaptatori i penses a on anirem a parar. Doncs creu que no cal actuar d'aquesta manera, però que cal sancionar a qui no actua bé, i es refereix a tota la gent incívica: qui porta el gos i no recull el que fa el gos, els nens que trepitgen... Advoca per posar ordre a tot, que és un ventall ampli.

Parla també dels coloms, i sap que és un assumpte que causa rebuig a molta gent. Li consta que l'Ajuntament actua amb el mètode anticonceptiu, però diu que no es fa bé, no sap si perquè hi ha poca inversió o poca dotació econòmica. Ha vist que hi ha punts alimentadors en zones molt concretes, però li sembla que per la densitat de coloms que hi ha el percentatge d'aliment que ha de fer aquest efecte no és suficient. Constata que, per una altra banda, es pretén sancionar els que els donen aliments, però això no ho troba correcte, perquè amb la Llei de

protecció animal... Li sembla com si l'Ajuntament volgués que aquests animals vagin morint de fam –creu que és així– i de misèria i considera que hi ha una actuació més correcta, de fer les coses bé. Li consta que hi ha molt voluntariat, i ho diu de debò, que són persones sensibles i que s'oferirien a fer el que calgui per participar en aquesta tasca. No sap si hi ha l'opció de contactar amb l'OPAB, però sí que demanaria un grup de gent interessada a tenir una reunió per fer propostes i aconseguir-ho.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Franch.

La senyora **Àngels Franch Fornos** assegura que ho farà breu perquè això s'allarga. Vol fer referència a un assumpte històric sobre el qual ja la deu haver escoltat tothom. Explica que al parc de l'Espanya Industrial s'hi fan obres i s'han traslladat les taules de ping-pong. Es queixa del soroll que hi ha de la Casa del Mig cap al carrer Muntadas. Pensa que aquest parc –bo i reconeixent que ella no és tècnica– està sobredimensionat. Dins del seu espai, que és el que hi ha, no hi caben totes les activitats que la gent hi vol fer. Entén, per tant, que de la Casa del Mig cap enrere estiguin millorant totes les zones esportives, però creu que hi hauria d'haver alguna manera que de la Casa del Mig cap al carrer Muntadas la zona fos més tranquil·la. Diu que llavors el parc de les criatures s'allarga i és molt més gran i que quedarà un espai petit a la Casa del Mig, que és l'entrada. Explica que això actualment està ocupat per xarxes de voleibol –quan no és zona esportiva–, més una altra xarxa de voleibol al costat del quiosc, més dos o tres grups de dansa amb música popular. Afegeix que a això cal sumar-hi els caps de setmana –divendres, dissabte i diumenge– *botellons* familiars –i els etiqueta així perquè són famílies–, amb altaveu i cerveses al darrere de la Casa del Mig, amb criatures soltes a les onze i les dotze de la nit jugant al parc. Recorda que van dir que el parc s'havia de tancar a les onze pel poliesportiu, i concedeix que el tanquen, però que com que hi ha una porta giratòria la gent s'hi queda. Declara que la porta giratòria l'han manipulada, de tal manera que s'hi entra i s'hi surt. I raona que si tanquen el parc però la gent que és a dins sap que surt per la porta giratòria...

No sap si trucar al 112, perquè els veïns del carrer Muntadas –i suposa que de les cases contigües– n'estan fins al capdamunt, i que té pànic a l'estiu. A més, no sap si vindrien, perquè només hi passen de tant en tant. Per això creu que l'única manera és reclamar que es dignifiqui la Casa del Mig, almenys, ara que estan en obres –i mentre no surti alguna idea genial–, i dels sorolls i dels tancaments ja s'ho miraran i ja en parlaran. Pensa que fer això seria tan fàcil –i ja se'n va parlar a l'última Comissió d'Obres que hi va haver el 5 de març, que ella ho va dir– com, a la Casa del Mig, entre fanal i finestra, que és on col·loquen les xarxes –no permeses, postil·la–, posar-hi dos bancs perquè la gent gran pugui seure a mirar les musaranyes –ja no demana bicicletes per fer pedals–, i amb això diu que s'hi guanyarien dues coses: un trosset, una placeta, per a la gent, que també existeix –i s'hi inclou– que no vulgui fer activitats esportives, dignificar el davant de la Casa del Mig i dignificar l'entrada i evitar sorolls, cops de pilota i altres.

Conclou que la seva demanda d'avui l'hauria feta en un consell, però que no hi havia temps. Afegeix que, a més, treuen bancs per les obres, de manera que no haurien d'invertir ni per comprar bancs, perquè podrien reutilitzar els bancs que ja tenen. Demana que hi col·loquin dos bancs i que parlin, si us plau, amb la seva gent que treballa allà, que sabrà on col·locar-los. Repeteix que es va dir el 5 de març que s'estudiava i que semblava que sí.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Beltran.

El senyor **Josep Beltran** agraeix a la regidora i a la senyora Navarro el reconeixement que han fet de la seva feina, que diu que va fer esportivament, i, per una altra banda, per si no van sentir

l'entrevista que li van fer a Sants 3 Ràdio ahir, els agraeix també el pàrquing –tot i que no acaba d'entendre per què van dir que era «provisional»– del carrer Burgos. Vol saber a què es refereixen quan diuen «provisional». Diu que és una zona on no hi ha aparcament, i tampoc vol que sigui un aparcament fix, perquè això obstaculitza la gent que hi va de visita. En això hi està totalment d'acord.

Vol fer també dues referències, que ja ha fet un parell de vegades, a la senyora Pérez, perquè no són els ciclistes, que van per les voreres, sinó la gent que va amb bicicleta. Repeteix que ja ho ha matisat diverses vegades. I als companys del BACC els diu que el carril bici a Montjuïc és inviable, entre altres coses perquè s'hi fa la Volta Ciclista a Catalunya, cosa que vol dir que no hi pot haver cap carril bici, que seria un perill per als corredors, entre altres coses.

Vol matisar dues coses, ja que els han citat per al dia 6, per fer una reunió sobre el carrer Burgos. Una és que, per desgràcia, fa quinze dies o tres setmanes van netejar l'espai de les herbes del solar que hi ha, que van expropiar, i, amb les quatre gotes d'aigua que han caigut, avui les herbes ja fan més d'un metre. Detalla que això provoca que la gent hi llenci brutícia, que surtin les rates, etc. Afegeix que sobre el carrer Burgos ja en parlaran a la reunió, que diu que ha tardat perquè a l'anterior Audiència –a la qual lamenta no haver pogut assistir perquè estava ingressat– es van comprometre que seria no més tard del primer trimestre i ja haurà passat una mica més perquè serà a mitjan maig.

També vol puntualitzar que, quan tinguin la reunió prevista, tal com es va comprometre el senyor David, el tècnic del Districte, que hi sigui ell, perquè si no creu que no solucionaran res.

El **president** crida el senyor César García, que no hi és, i tot seguit a la senyora Horrillo.

La senyora **Àngels Horrillo Sánchez**, en nom de la Plataforma del Jardí de l'Estació de Magòria, diu que volen saber com és possible que l'espai sigui camí de pas tant si hi ha com si no persones i aparcaments per a les preparacions i competicions de l'activitat de petanca que hi ha a la zona desocupada entre el casal i el CAP, que tenen l'autorització del Districte per aparcar.

Demana què farà l'Ajuntament amb l'espai natural de l'estació, tenint en compte la llei que va ser aprovada ahir per la Unió Europea, que diu que els espais verds no es poden tocar.

També volen saber com és possible que, en les modificacions fetes els darrers dos anys en els plànols d'urbanització de la Magòria, s'hi hagi incorporat un aparcament subterrani a continuació de la zona dels aparcaments de neteja, que anaven a Can Batlló i els han encolomat a l'estació de Magòria. I que la zona d'oficines que hi han annexat sigui per a les necessitats del futbol i, imaginem, per a les de la petanca, deixant de banda les mancances del barri en qüestió d'aparcament públic.

Conviden la regidora a visitar l'espai natural de l'estació de Magòria, al carrer Moianès, que li ensenyaran com és tot l'espai. Considera que l'Ajuntament està lluitant contra un espai verd que en principi no s'hauria de tocar.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La **regidora** avança que respondrà conjuntament les intervencions sobre Can Batlló, perquè considera que moltes qüestions estaven relacionades.

Reconeix a la senyora Valero que té raó en el tema dels nens i nenes i admet que a ella de vegades li passa que és tan masculista com la societat, tot i que intenta utilitzar habitualment el

llenguatge inclusiu. Per això agraeix que, quan no és així, li ho facin veure, perquè sap que, com ha comentat la senyora Valero, en el seu cas té una doble importància. Assegura que s'ho apunta, perquè té tota la raó.

Sobre la resta, afirma que ho han anat explicant. Recorda que els veïns van posar en marxa una campanya en què explicaven que l'Ajuntament no posava ni un euro a l'espai de Can Batlló. Aclareix que van respondre que no era veritat, que s'hi feia un manteniment, que com han recordat era responsabilitat de l'Ajuntament. I precisa que aquest manteniment són més de 700.000 euros. Reconeix que no s'hi fa –i que no s'inclou en la primera proposta del PIM– la rehabilitació de l'espai de la nau 11. Afirma que tenen el pressupost –o que el presenten, perquè de moment no el tenen– amb més inversió de la ciutat que hi ha hagut a la història, però admet que això no vol dir que es pugui fer tot el que la ciutat necessita, perquè hi ha altres equipaments que, en aquesta proposta, s'han prioritzat, com ara la Casa de la Premsa –que també és un equipament patrimonial que es deteriora, i ara s'hi farà una biblioteca–, acabar l'ampliació del CEM de la Marina o, en el cas de la Magòria, donar una resposta a les necessitats veïnals. Assegura que en el moment que hi hagi un PIM aprovat, es farà també el del Districte i que el compartiran.

Recorda que han explicat en algunes de les reunions, tant les de seguiment com les que han tingut amb alguns dels veïns presents, que el PIM –el Pla d'inversions municipals– comença amb una previsió i després, de vegades, hi ha projectes que van més ràpids, més lents, alguns que tenen problemes i que llavors permeten fer altres actuacions. Aventura que, si en algun moment hi hagués alguna modificació que permetés fer la rehabilitació, són conscients que com més aviat es puguin rehabilitar els espais, millor. Però rebla que en aquesta primera previsió no és la prioritat, tal com ja va explicar. En el cas de Can Batlló, detalla, també hi ha l'escola de Cal Maiol, que sí que és una prioritat, igual com acabar el parc, que ja està en marxa –i aclareix que, encara que els veïns no ho comptabilitzin com a espai de Can Batlló, també és inversió municipal en aquell espai–, i, per tant, els recursos que s'hi esmercen considera que són molts, tot i que no siguin suficients per fer la rehabilitació en els termes que els veïns proposaven.

Proposa, doncs, com ja els han dit, de continuar les reunions de seguiment i reitera que, si en algun moment hi ha possibilitats de fer-ho, ho faran. Creu que en això ha sigut molt clara des del primer moment, en totes les reunions que han tingut, i continua mantenint exactament la mateixa explicació que els feia.

(Una persona intervé sense micròfon.)

Torna a dir que no ha contestat a una pregunta, sinó a totes alhora, perquè considera que estaven totes relacionades. Diu que li han preguntat sobre el PIM, o sobre les prioritats, o sobre la responsabilitat del manteniment..., i considera que ha contestat a totes les preguntes que tenia apuntades. Si no fos així, creu que ja tindran opcions d'anar-ne parlant.

(Una persona intervé sense micròfon.)

Accepta que li passin les preguntes per escrit i les tornaran a respondre totes. Pensa que ha respost en general, perquè considera que les preguntes que han fet són redundants, sobre si és una prioritat o no, si hi haurà recursos o no i si han tingut allò en compte. Fa avinent que quan es prenen decisions es prenen sobre la base d'estudis, i saben que quan un element de patrimoni no es pot rehabilitar, el que s'hi intenta fer és mantenir-lo perquè no es deteriori. Explica que això passa a Can Batlló, però que també passa a tota la ciutat, i al Districte, en

molts àmbits. Justifica que el que fan és –precisament perquè tenen responsabilitat– prendre decisions i donar explicacions sobre les decisions. Entén que no els agradin, però els han donat les explicacions i, si en falten, els les donaran per escrit. Proposa que li deixin respondre a la resta de preguntes, perquè amb ells ja tenen molts espais en què expliquen què fan, per què ho fan, tenen comissions de seguiment del conveni, han tingut reunions i està segura que en tindran més, creu que moltes d'aquestes preguntes les han anat contestant i, les que no, es compromet a contestar-les per escrit.

(Una persona intervé sense micròfon.)

Diu que ha explicat que el que inverteixen és al Pla d'inversions municipals, que serà aprovat quan sigui aprovat el pressupost. Aventura que potser no ho han sentit bé i ho tornarà a explicar. No ho pot especificar perquè no tenen el Pla d'inversions municipals; diu que en el moment que el tinguin aprovat, també serà el pla del Districte i llavors, efectivament, es farà públic en què gastaran totes les inversions que es fan al Districte. Insisteix que ara no pot explicar una cosa que encara no és aprovada, perquè en aquests moments estan amb pressupostos prorrogats, com se sap, i per tant les inversions s'han explicat en funció del que hi havia. Reitera que quan tinguin pressupostos, els tornaran a explicar.

A la senyora Roca, que parlava de l'incivisme i les sancions, li recorda el que han comentat en diversos moments. Rememora el que deia quan parlava –la senyora Navarro també n'ha parlat– de l'Ordenança de civisme, que un dels elements pel qual creuen que és important modificar-la és perquè els doni més eines per poder posar en marxa no sols la part proactiva, de sumar i construir conjuntament, sinó també les sancions en els casos en què hi ha reiteracions i abusos greus en qüestions que són de tothom.

Sobre la inseguretat, reconeix que s'han presentat dades de la Junta de Seguretat i hi ha dades que han empitjorat, al costat d'altres que es mantenen i algunes que milloren. Assegura que s'hi esmercen més recursos, i constata que hi ha hagut un increment, durant el mandat anterior i en l'actual, del capítol 1, és a dir, de personal de la Guàrdia Urbana; que es treballa per millorar la coordinació amb els Mossos d'Esquadra, perquè admet que l'activitat antidelinqüencial és competència dels Mossos, tot i que les dues forces de seguretat treballen molt conjuntament. Respecte a la multireincidència, la reconeix i diu que ho han demanat, com a Ajuntament. Exposa que el tinent d'alcalde Batlle, proactivament, ha anat a parlar amb el ministeri per demanar millores no sols en la regulació legal de la multireincidència sinó en la creació de jutjats que permetin que els processos judicials vinculats amb aquestes activitats delinqüencials –que no són de gran volum, però que al final són moltes i creen sensació d'inseguretat– es puguin fer de manera ràpida, perquè es vegin també els efectes d'aquesta normativa.

Pel que fa als coloms i a tenir una reunió, diu que perfecte. Explica que han posat en marxa en aquest mandat un Consell de Benestar Animal i pensa que, vinculat amb això, també pot estar bé que es facin aquestes reunions on es puguin fer aquestes propostes, per veure el que es pot millorar.

A la senyora Franch li respon que li consta que s'ha fet la comunicació de la reunió que van tenir, sobre els bancs, i que s'estava mirant. Creu que té tot el sentit. Assegura que quan tinguin una resposta sobre com ocupar els espais... Raona que quan hi ha espais poc definits és quan passen aquestes coses, que s'acaben fent servir per al que no estava pensat. Li sembla que l'opció dels bancs, siguin els que s'han mogut o siguin uns altres, pot ser una solució que funcioni. Han demanat l'informe tècnic per saber quina seria la millor manera de fer-

ho i per demanar si això pot funcionar, i diu que no han tingut temps de fer el dibuix i la proposta, però creu que s'hi farà alguna cosa, dins d'aquestes millores que es fan al parc i que tindran en compte això que ha explicat de la Casa del Mig.

Respecte a les altres qüestions, com la porta, respon que és complicat per motiu dels accessos, però aposta per trobar entre tots una solució imaginativa que fins ara no han sigut capaços de trobar per fer compatibles les entrades i sortides de l'espai de gimnàstica amb el tancament correcte de la zona del parc. Considera que han de continuar donant-hi voltes, perquè admet que acaba creant molts problemes.

Al senyor Beltran li explica que l'aparcament era provisional per la raó que gairebé ja ha dit ell mateix, que era provisional perquè no podia ser definitiu. Raona que aquell espai no està pensat per fer-hi un aparcament, és un espai d'un privat, i que han fet un acord amb aquest privat perquè cedís l'espai, de manera que l'Ajuntament se'n fes càrrec mentre no s'acabava d'urbanitzar aquell entorn. Diu que caldrà veure quin serà l'ús definitiu d'aquell espai; mentre no estigui decidit, conclou, aquella utilització és provisional.

Confessa que no entén les seves pròpies anotacions sobre una altra cosa que ha dit ell... Quan hi cau, diu que havia apuntat que, amb el problema de sequera que hi havia, «benvinguda sigui la pluja malgrat que faci créixer les herbes», i que era per això que no entenia a què treia cap. Comprèn el que vol dir el senyor Beltran. Diu que hauran d'accelerar les neteges, però fa broma dient que tampoc ha pogut perquè tinguem la selva amazònica. Reconeix, tanmateix, que venint de la sequera, les males herbes van ràpides a créixer.

A la senyora Horrillo li diu que hi havia un projecte esportiu que afectarà d'alguna manera aquell espai i que ja hi era abans de totes aquestes activitats. Assegura que coneix l'espai, que el va anar a veure des del primer dia, encara que no fos una visita oficial, i que sap com és i quina informació tenen allà, però que hi anirà un dia que hi siguin elles perquè l'hi expliquin. Admet que el projecte de Magòria encara no està fet, s'hi està treballant per veure com es pot fer perquè les zones d'espai verd siguin un espai verd en què es pugui treballar amb els veïns i puguin ser aquell espai d'usos comunitaris que havien proposat. Miraran què hi diu la normativa, perquè evidentment no hi poden anar en contra, ni de l'europea ni de l'altra, però han de veure exactament quins en són els termes. Assegura que en són conscients. Li preocupa més la qüestió de la convivència amb la petanca i altres, que hauran de veure quina solució definitiva els donen un cop que estigui fet el projecte de Magòria, perquè és una d'aquelles activitats esportives que reclamen espai des de fa temps. Mentrestant, però, advoca per treballar perquè la convivència sigui tan bona com sigui possible, perquè no voldrien en cap cas enfrontar els espais verds amb l'activitat esportiva. Han d'acabar de trobar-hi l'encaix, i per això ho aniran a veure i parlaran amb uns i altres per veure com ho poden fer mentre hi hagi l'espai com està ara. Diu que han d'aconseguir, però, que la convivència sigui tan fàcil i respectuosa com sigui possible. Reitera que els aniran a veure i acabaran de parlar-ne, però insisteix que no hi ha res decidit i que només hi ha dibuixos. Conclou que cal esperar el document final, perquè ara tot just es treballa per començar al més aviat possible el projecte d'obres, i aclareix que no començaran a fer-se obres fins a l'any 26, pel cap baix.

Respecte al que deia del parc de neteja, li consta que hi ha molts veïns que saben que això és el que permetrà –i hi havia una dotació pressupostària específica per fer-ho– posar en marxa la resta més ràpidament. Relata que van proposar fer-ho on havia d'anar l'escola de Cal Maiol, però que al final van decidir descartar-ho. Raona com en aquest cas aquella obra estaria també més avançada, perquè tot té la seva part bona i la seva part dolenta, i admet que és veritat que

els espais que tenen per a equipaments són escassos i que cal intentar fer-ne un ús més raonable per donar respostes a tothom, cosa que admet que no és fàcil perquè hi ha projectes molt interessants que a vegades xoquen l'un amb l'altre. Li consta que la consellera tècnica els ha anat a veure, i promet les visites que corresponguin. Els insta a continuar parlant-ne.

Ho ha dit perquè la senyora Horrillo ha comentat allò del parc de neteja. Diu que ho acabaran de veure. Admet que són equipaments on es volen encabir moltes coses que ajudin a minimitzar problemes i a donar solucions, i que han de ser capaços de fer un projecte que ho tingui en compte tot. És conscient que no serà fàcil i que haurà d'estar molt ben travat i que s'haurà de treballar molt bé amb tothom. I està segura que sempre hi haurà algú que no n'acabarà d'estar del tot content, i que segurament tothom hi trobarà un o dos però importants.

Espera que no passi. Creu que tenen temps per treballar-ho, i promet que els incorporaran també en aquesta feina. Sap que han vist les fotos, els plànols. Raona que sempre es diu que allò és una zona verda, però creu que cal assegurar que s'assembli tant com sigui possible al que volen tots i que puguin tenir-hi una zona..., que segurament no serà com és ara –afirma que alguna afectació hi haurà–, però que sigui el més semblant i que permeti fer el màxim d'activitats que s'hi estan fent, cosa que creu que és molt interessant.

El **president** anuncia les intervencions següents, que ja seran les últimes. Dona la paraula, en primer lloc, a la senyora Martorell.

La senyora **Maria Cristina Martorell Gràcia** avisa que amb tant temps d'espera ha apuntat més coses, però promet que només en farà una repassada ràpida. La primera que vol comentar és referent al carril bus de la rambla Badal des de la plaça Cerdà fins a les vies. Constata que tot aquest tram és de carril bus i que ella té una minusvalidesa. Porta un cotxe amb l'adhesiu i ara fa poc li han donat plaça d'aparcament, però al darrere de casa seva. Detalla que viu al número 24-26 i, si ve carregada del súper, no pot anar des de l'aparcament fins a casa. Diu que procura no aturar-se on para el bus, sinó uns quinze metres més endavant, per carregar i descarregar. Fa el mateix els caps de setmana, si surt fora.

Creu que com ella hi ha molta gent, perquè considera que hi ha molt poques places d'aparcament per a gent impedida. Explica que té visites i que allà només hi ha places per a persones que tenen vehicles com ella. Es queixa que la van multar l'altre dia mentre descarregava, sent-hi ella present, i la gent que ho va veure va fer fotos. Li sembla que aquell agent estava ofuscat, que volia multar, i no va ni mirar la placa, perquè va fer la foto de l'interior del cotxe. Afegeix que va rebre la multa i que hi diu que no va lliurar-la en mà perquè ella no hi era, cosa que és una mentida podrida perquè era allà al costat i ella sí que el va veure. Ha recorregut la multa i li han denegat dues vegades i ara haurà d'anar al jutjat. Li sembla molt malament. Està molt indignada i repeteix que com ella hi ha molta gent.

Creu que caldria crear uns trams per a càrrega i descàrrega, perquè el que ella no pot fer en el seu estat és anar-se'n a la quinta força a deixar el cotxe, com li van dir una vegada que la van esbrancar, i a més aquell dia l'havien operada i anava amb crosses. Li van dir que havia d'anar més avall, a la cantonada, i ella va respondre que la cantonada estava a dos-cents metres i això no se li pot demanar a una persona que està impossibilitada. Assegura que ella sempre posa els llums i que només s'atura per carregar o descarregar, no s'està allà parada fins a l'hora de dinar. Demana això insistentment, perquè diu que li ha tocat molt la pera.

Denuncia també que abans-d'ahir li van robar al cotxe, i sent-hi ella a dins. Diu que un va picar al vidre, li va preguntar alguna cosa i mentrestant un altre va obrir per l'altre costat i se li va

emportar la bossa, on portava bastants diners perquè volia fer un regal a la seva filla, que ahir era el seu aniversari. Constata que hi ha molts robatoris. Recorda que abans n'han parlat, que al barri n'hi ha molts, i també hi ha molts indigents. Explica que se n'ha servit, perquè ja que remenen tant les escombraries, armen tants rebomboris i tenen tantes deixalles, els ha demanat si havien vist la seva bossa. En qualsevol cas, insisteix que n'hi ha un munt, perquè per allà on hi ha el Lidl, que hi ha una mena de pont, allà n'hi ha molts; o al costat de la farmàcia, a l'avinguda del Carrilet amb Badal, també.

Demana una mica més de vigilància i de fer respectar les normes, perquè hi ha molts carrils bici, però assenyala que per allà, al tram aquell de la rambla, a la vorera, quan surts de casa t'atropellen, perquè van guiant amb el mòbil, o van amb patinet i mirant el mòbil.

Reclama també més cartellots de «Prohibit fumar», per exemple a les parades d'autobusos, perquè diu que té una insuficiència respiratòria i és asmàtica i li molesta molt el fum, i de vegades esperes el bus i se't posa gent al costat fumant, quan la parada està tancada amb el vidre i no es ventila. Es queixa que per més que li diguis que per favor no fumi, que ella hi era abans i que allò la molesta, responen que «es al aire libre, ya estamos imponiendo cosas». Diu que passa el mateix a la terrassa del bar Tapa-Tapa, perquè aquella vorera és estreta i hi han posat testos, i tot tapat amb plàstic, de manera que s'hi fa una fumera que quan hi passes sentis una pudor infectant, i això que aquell trosset encara és ample. Explica que de vegades hi ha nens asseguts, i demana quina educació els donen als nens. Ja sap que a les terrasses es pot fumar, però creu que la llei diu que no en les que estiguin cobertes amb més de tres parets, encara que siguin de plàstic, perquè no es ventila i, si no es ventila, es queda el fum allà. Afirma que de vegades ha cridat als Mossos i ni ho saben, però que ella té a la guantera del cotxe el paper amb la llei que ho diu. Reclama que es controli més.

Afegeix el que una companya s'ha descuidat de dir, que als parterres de gespa s'hi posin tanques perquè no hi entrin els gossos a embrutar. Creu que tota aquella zona ha quedat deixada de la mà de Déu, diu que hi ha «Badal de Arriba» i «Badal de Abajo» i que els ha tocat la pobra perquè confronta amb la Zona Franca. Li sembla que està bastant oblidada. Caldria que hi posessin més bancs i elements perquè la gent gran hi facin exercicis, que estigui més vigilada, que hi passi algun educador social de civisme, que assegura que no ha vist mai per allà ni un mosso, només per multar-los quan s'aturen on no s'han d'aturar.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Isidora Sáez, que havia demanat per intervenir però que no hi és, i tot seguit al senyor Álvarez.

El senyor **Manuel Álvarez de Lasarte**, en nom de la Comunitat de Propietaris de Badal 94-96, recorda que l'illa formada per Badal, Andalusia, Riera de Tena i Súria va ser exemplar en el seu moment, l'any 1968, de la nova construcció de Barcelona i que inclou 1.875 metres² de vials dins d'aquesta illa, que l'Ajuntament diu que són de titularitat privada, però sense cap document que ho acrediti. Afirma que els veïns tenen documents que demostren que són de titularitat pública, però que com que l'Ajuntament no ho reconeix estan en uns llimbs i es consideren tractats com a ciutadans de segona. Dona gràcies a la regidora, que li sembla que ha empatitzat i sentit una mica de compassió per aquests veïns, perquè potser es veu la llum al final del túnel.

No entén que l'Ajuntament es basi en els plànols del 1968, quan fa avinent que aquests plànols es van modificar a la Gasetta Municipal el 1970 i es van tornar a rectificar el 1973. Considera que és per això que no pot avançar l'Ajuntament, perquè parteix d'un plànol molt antic. I, com que no avança l'Ajuntament, no avancen els veïns. Ha portat una documentació –li han donat

permís per portar-la— en què es planteja des de l'origen de l'illa fins a l'últim plànol, amb escriptures i tot, ja que li deien que no tenien documents. Exposa que, dels que ell aporta, a uns no els donen valor i d'altres li diuen que són contractes entre particulars, perquè diuen que hi ha cinc perímetres interiors, dins de l'illa, que són passatges i una mal anomenada «plaça de Súria», que són els que constitueixen el litigi.

El que demana és si es pot mesurar això i presentar els documents que hi hagi, tant privats com públics, perquè creu que si són privats i és dels veïns, l'hauran d'acollir ells, però si és de l'Ajuntament, l'haurà d'acollir l'Ajuntament. Ara bé, considera que mentrestant no es pot deixar que una zona sigui de ningú, sense autoritat, on la Guàrdia Urbana diu que és un espai privat en què no pot actuar si no s'hi produeix alguna cosa molt greu.

Exposa que, entre els veïns, hi ha uns bars que munten unes terrasses immenses, que posen taules quan volen, hi ha uns quinze o vint habitatges il·legals en els baixos dels edificis i ningú els diu res ni s'hi fa res, perquè la Guàrdia Urbana a penes hi apareix. Demana que, per favor, de la mateixa manera que la gerenta ha mostrat compassió i empatia, també la demostrin els altres funcionaris, i que quan responguin... Diu que ara els han fet una proposta perquè els veïns facin una acta de cessió, però aquesta acta de cessió ja es va fer el 6 de maig de 1970. Explica que passa això perquè es basen en plànols anteriors, i per això pensa que no ho veuen, quan ja està tot fet, metre per metre, perímetre per perímetre, espai per espai, tot està documentat, però l'Ajuntament no fa servir aquests documents.

Recorda que fa set anys que els ha anat aportant documentació i es queixa que fins ara, que ha vingut la gerenta, estan en el mateix punt: «No ens consta titularitat.» Pregunta: si a ells no els consta, a qui li pot constar? I si creuen que és dels veïns i veuen que no ho cuiden ni ho mantenen, el que han de fer és denunciar-los. Lamenta que als veïns denunciar l'Ajuntament els costa 35.000 euros, i es demana quins veïns pagaran, per portar a judici l'Ajuntament, 35.000 euros. A més, diu que els demanen que hi hagi unanimitat dels 700 veïns. Pregunta si hi va haver unanimitat per fer el carrer Consell de Cent o per a les reformes del mercat de Sant Antoni. Li sembla obvi que no, perquè no és possible, sempre hi haurà gent en contra. Demana que s'imaginin que aquesta càrrega l'hagin de portar els veïns. Considera que és una sobreactuació i un maltractament.

Conclou dient que els porta els documents amb tot el desenvolupament de l'assumpte, des del 1967, quan comença el plànol que l'Ajuntament manté el 1975; demana que agafin també els altres plànols i que ho estudiïn íntegrament. I suplica que quan tinguin alguna cosa els la donin amb documents i amb un criteri que els veïns puguin entendre.

Els dona les gràcies i s'excusa dient que, com que fa tant de temps que això dura, encara que no sigui el seu fort queixar-se, perquè prefereix arreglar els assumptes d'una altra manera, hi ha dies que no es troba bé i avui és un d'aquests dies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Sanmartín.

El senyor **Vicens Sanmartín** demana que escoltin una gravació. Se senten, bastant fort, uns sorolls desagradables. Diu que és així les vint-i-quatre hores del dia dins de casa, amb les finestres tancades o obertes. Explica que és el soroll que fan els coloms del Poble-sec i que ha presentat unes quantes queixes, també amb fotografies de cotxes amb capes de més d'un centímetre de cagarades dels ocells. Denuncia que la roba s'ha de rentar més d'una vegada i que has d'estar constantment al balcó picant de mans i fent sorolls per espantar-los. I reitera que això és les vint-i-quatre hores del dia, o gairebé: des de les sis del matí, que comencen,

fins a les nou de la nit no paren de parrupejar. Li sembla impossible tant viure allà com treballar-hi. Diu que ha demanat solucions moltes vegades i que li han respost repetidament que s'han posat tres zones de repartiment d'aliments anticonceptius en tres places, dues de les quals són a Sants i una altra al Poble-sec. Constata que no és suficient. I ha sabut per les notícies de TV3 de fa una o dues setmanes que posen dues àguiles i un falcó al Camp Nou, perquè la zona de nidificació dels coloms és al Poble-sec. Li sembla que no té gens ni mica de sentit.

Recorda que l'article 47 de la Constitució assenyala que «todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada» i atribueix a «los poderes públicos» l'obligació de promoure «las condiciones necesarias y establecer las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho». Repeteix que al Poble-sec una plaça amb pinso anticonceptiu no és suficient. Es queixa que ja és un conflicte històric. Reclama què pretenen fer, què faran, què diran que faran i no faran, quines opcions hi ha perquè en l'àmbit de la salut mental puguin viure, no hagin de malgastar aigua rentant roba, rentant cotxes, rentant els carrers. I diu que no oblidia la problemàtica de la salut pública.

L'altra intervenció que vol fer és sobre el carrer Nou de la Rambla, que és on viu ell. Exposa que a tot el carrer hi ha bicicletes aparcades on poden, també als arbres, perquè no hi ha aparcaments per a bicis. Detalla que a la intersecció entre Nou de la Rambla i passeig de Montjuïc hi ha tres pàrquings de motos, dels quals un està sempre buit, i no hi ha pàrquings de bicis; que si n'hi ha, estan tots ocupats. Aclareix que allà hi ha dos pàrquings de bicis, però que totes les bicis estan als arbres, que hi ha carros amb deixalles i no hi ha espai per posar-hi les bicis. Li consta que les motos, que sap que són un sistema de mobilitat bastant comú a Barcelona, són més afavorides que les bicicletes, les quals no tenen cap espai quan són el sistema ecològic i propi de les ciutats modernes. No recorda quantes reclamacions ha fet ja perquè posin aquest pàrking i voldria saber quant trigaran a posar-lo.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Arrizabalaga.

El senyor **Just Arrizabalaga Ichaso**, en nom de la Comissió de Veïns de la Bordeta, promet que serà breu, perquè és molt tard. Informa que la comissió que representa, des dels anys 90, col·labora amb el Districte per assolir la millora del barri, i constata que des de la constitució del nou Equip de Govern la regidora s'ha reunit amb diverses entitats i comissions que li han exposat les seves reivindicacions i problemàtiques. Diu que avui són ells, la Comissió de Veïns de la Bordeta, els qui li demanen tenir una trobada amb ella per tractar de diversos temes relacionats amb el seu barri. Rememora que alguns temes són antics, com el trànsit de vehicles al voltant de la rotonda en la cruïlla de Constitució amb Badal; o la rehabilitació de l'espai cobert a l'inici de la rambla Badal sobre la sortida de la ronda del Mig en direcció a la plaça Cerdà, que es va cremar i va quedar així; o actuacions de manteniment en diversos punts concrets del barri.

I també volen plantejar-li noves qüestions, com són la instal·lació de barreres perimetrals al voltant dels nous espais de jocs infantils construïts al barri –un tema que ja s'ha tractat avui–; l'establiment de zones de càrrega i descàrrega al barri; la neteja i el manteniment dels ascensors als jardins de la rambla de Sants; la normativa sobre la tinença de gossos a l'espai públic; una possible alternativa a l'actual procediment d'eliminació de coloms de l'espai públic mitjançant la utilització de xarxes; els vidres trencats als laterals del calaix de les vies, que poden provocar accidents amb el pas dels combois de metro i de Renfe, quan hi entra algú; etcètera.

Concedeix que avui no fa cap petició concreta i no espera que li digui res, però, per tot el que ha comentat, li demanen una reunió per tractar aquests temes i altres que afecten el barri.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Peirats.

La senyora **Marta Peirats Ponz** demana què passa amb el transport accessible en l'eix des de l'avinguda de Madrid fins a la plaça d'Espanya –per tant, tot el que seria la carretera de Sants i Creu Coberta–, sobretot els caps de setmana. Explica què vol dir amb el transport accessible. Diu que hi ha dues estacions de metro, que corresponen a dues línies, que no tenen ascensor. Ja sap que això és una qüestió de Territori, però el cas és que els caps de setmana, amb la iniciativa de fer tot l'eix de vianants, que li sembla fantàstic, no entén que hagi de ser incompatible que sigui de vianants i el fet que hi hagi autobusos.

Recorda que el 2018-19 es va modificar el recorregut de l'H10 i es va eliminar aquell tram, que van sortir al carrer, que a algú se li va escapar que el tram no era rendible, etc., quan allò estava inclòs dins el Pla de mobilitat fins ara no sap dir quin any. Van posar l'inici, diu, a la plaça de Sants, i per aquell recorregut que algú va dir en una reunió que tècnicament no era rendible, ara els caps de setmana hi fan passar el D20 i diuen que és molt pràctic. Es troben que, per exemple, no tenen transport accessible des d'on comença l'avinguda de Madrid fins als trams intermedis. Accepta que ella, si des d'allà dalt vol anar a la plaça d'Espanya, pot agafar el D20, però si vol anar des de l'avinguda de Madrid, carretera de Sants i fins aquí mateix, no té transport accessible, perquè a Badal hi ha ascensor, però a Plaça de Sants no hi ha ascensor. O, si no, diu que ha de fer el transbordament de la línia blava a la vermella. Creu que això no està bé.

Rememora que en el seu moment ja es va queixar per la modificació de l'inici de l'H10 i l'alcaldeessa del moment va dir que estava en negociacions amb Mobilitat –això es va afirmar a les Cotxeres, en una Audiència–. Assegura que ella va fer moltes queixes i que no se li van respondre mai, que fins i tot es va queixar a la Síndica de Barcelona, i que ella, molt amablement, li va respondre un any després que havia demanat aquelles enquestes que se suposa que havia fet Mobilitat per dir que no era gaire rendible aquell tram que es va modificar de l'H10 –li va dir que les havia demanat moltes vegades– i que no havia obtingut mai una resposta amb dades concretes.

Conclou que aquest és, doncs, el seu neguit. Perquè diu que els que, com ella, no tenen les possibilitats de pujar i baixar escales, ni autobusos, ni fer esperes –constata que hi ha molta gent gran al barri–, es pregunten què passa amb el seu cas.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor González, que anuncia que serà l'últim.

El senyor **Jordi González Pérez** exposa que en l'últim Consell de Barri de la Bordeta, el mes de desembre, la regidora va comentar que hi havia una taula de negociació entre l'Hospitalet i el Districte, i voldria saber com està la qüestió de la rotonda.

Explica que a l'últim espai de «La regidora respon» li va preguntar si podia augmentar el temps dels semàfors de la rotonda, que havia disminuït uns quants segons respecte a l'estiu de l'any passat. I espera que, mentre les dues institucions es posen d'acord, es pugui afegir aquest temps.

També considera una cosa molt important advertir que el V3, en sentit Zona Franca, a la parada de Constitució-Badal, la porta última de l'autobús sempre coincideix amb els

contenidors d'escombraries i suggereix que els contenidors es moguin una mica perquè, si no, no es pot sortir de l'autobús per aquella porta.

Considera que els altres temes de què solia parlar ja s'han tractat, de manera que avui ja no en parlarà.

El **president** agraeix la pregunta i dona la paraula a la regidora per respondre a aquestes intervencions.

La **regidora** vol, abans de contestar i que marxi tothom a mesura que els respongui, donar les gràcies als que s'han quedat, perquè fa constar que ha sigut un dia molt llarg, amb moltes preguntes i molta participació, cosa que creu que és molt d'agrair, i, com sempre, malgrat que hi hagi hagut temes complicats, amb un to...

A la senyora Martorell, que diu que és la seva veïna i que viuen al mateix tram de carrer, li dona la raó perquè sap que passa això que diu de la càrrega i descàrrega. Fa entendre, però, que és complicat, perquè algú més en parlava –no recorda si era el senyor Arrizabalaga– i creu que s'hauria de fer una anàlisi per veure quines opcions hi ha de càrrega i descàrrega, tenint en compte que hi ha el carril bus i el carril de circulació, i no hi ha més marge, de manera que les opcions d'establir espais on et puguis aturar just a la porta són complicades. Entén que quan es rep una sanció, tot i que se sàpiga el que s'està fent i tot i que moralment es tingui tota la raó encara que s'incompleixi la normativa, fa ràbia igualment. Entén també el que planteja i promet que en parlaran, per veure quines possibilitats hi ha. Però avança que li sembla molt difícil habilitar un espai de càrrega i descàrrega en aquell punt, si no és a les entrades dels aparcaments, que seria molt complicat. I a més fa avinent que l'autobús V3 passa amb molta freqüència i és una zona amb força circulació, de manera que es menjarien un dels dos espais. Ho miraran, però, amb aquesta mirada una mica més àmplia. La convida a fer les al·legacions i a explicar el seu cas i les peculiaritats de la seva discapacitat i les seves necessitats específiques, i espera que li donin la resposta correcta en aquest tema.

Respecte a la qüestió de fumar, reconeix que és exfumadora de fa temps i entén el que diu. Exposa que tenen en germen una normativa que ha de solucionar això, perquè li consta que s'ho estan plantejant. No sap la data exacta, però sí que no falta molt per a la seva discussió, si no aprovació, que prohibirà que es pugui fumar a les terrasses de qualsevol mena, i també a les parades de l'autobús, a tota mena de parades. Creu que això ha de facilitar el que deia la senyora Martorell, i després caldrà exigir-ne el compliment.

Pel que fa a robatoris, recorda el que ha comentat abans, que és veritat que vivim en una ciutat en què passen coses, i, amb la globalitat, aquesta mena de robatori que explicava la senyora Martorell –diu que han tingut l'oportunitat de parlar-ne amb els Mossos– sembla que no és un robatori que facin persones del barri, sinó un *modus operandi* de persones que professionalment es dediquen a robar, que van canviant d'ubicació i que moltes vegades no són ni tan sols de Barcelona, sinó que s'hi estan un temps, se'n van, tornen... Creu que el que cal fer és una coordinació més gran entre els cossos policials, tenir eines millors perquè quan aquestes persones són detingudes compleixin adequadament les sancions o les condemnes que puguin rebre. Ara bé, demana que es tingui en compte que en nombres generals som una ciutat raonablement segura, tot i que admet que cada vegada que a algú li passa alguna cosa és difícil parlar-li de seguretat. Creu que han de treballar sempre per millorar-ho.

Al senyor Álvarez li reconeix que, pel coneixement que té ell del tema –set anys–, és complicat seguir-lo, i a més sempre aporta coses. Diu que n'han parlat amb la gerenta i que el Districte

parlarà amb Urbanisme –ja ho fan– per buscar una solució, tal com li ha dit altres vegades. Creu que, arribats a aquest punt, i després de tant de temps de buscar qui té la raó, és el moment de trobar una solució per a aquest tema, que fa tants anys que està enquistat. Li promet que el Districte hi treballarà i que intentaran remar junts en el màxim de coses possibles.

Sobre les plantes baixes que s'han convertit en habitatges, que ja els ho ha comentat altres vegades, afirma que han demanat que se'n faci una revisió, per saber si compleixen els requisits, si tenen els permisos corresponents i si són legals o no, i assegura que actuaran quan correspongui.

Diu al senyor Sanmartín que els consta la problemàtica que ha exposat. Recorda que en van parlar a l'última Audiència. Li consta que la Gerència i altres serveis li han donat resposta. Constata que avui ha sortit en diversos moments la qüestió dels coloms i li sembla evident que s'ho hauran de tornar a mirar perquè ja es veu que hi ha coses que no estan funcionant, i admet que al Poble-sec és especialment greu i les queixes s'estan acumulant. Comenta que el que ha dit de l'àguila i els dos falcons era una prova pilot que, si funciona, s'haurà de fer en més llocs de la ciutat, no és un fet puntual d'un lloc i d'unes obres. Conclou que han de continuar trobant aquest espai.

Respecte a les bicis, creu que té tot el sentit el que ha dit i es compromet a mirar-s'ho i a donar-li una resposta al més aviat possible de si es pot fer, on es pot fer i amb quin calendari. Li consta que és un lloc amb molts usuaris de bicicleta i, per tant, afirma que hi ha d'haver també un espai digne perquè hi puguin aparcar, de manera que no passi el que ell explicava, que qualsevol lloc no adequat s'acaba convertint en un perill per a qui passi i per a la mateixa bicicleta, perquè no està ancorada correctament. Demana que els deixi mirar com està la qüestió, per donar-li una resposta.

Al senyor Arrizabalaga li dona les gràcies per acceptar que no volia la resposta de tot, perquè necessitaria una altra audiència. Concedeix tenir la reunió amb la comissió que representa: han de buscar una data i trobar-se, per començar a treballar alguns d'aquests temes. Remarca que torna a sortir el tema dels coloms i el dels gossos, que són recurrents i que cal trobar-hi una solució. El mateix pensa que cal per a Constitució, que també plantejava el senyor González i que és un dels temes que van sortint també de manera recurrent. Afirma que estan tancant la proposta de Constitució i que estan ajustant amb l'Hospitalet quines serien les opcions que hi hauria, i acabant de veure l'assumpte que els han comentat en molts moments, de controlar els tempos dels llums, de quines afectacions tindria allò per a les parades d'autobusos i de com es podria millorar el carrer de manera que ajudés també a corregir aquesta qüestió. Promet que serà aviat, encara que no pugui dir la data, perquè els equips tècnics ho tenen molt avançat i els pressionen molt, perquè saben que és un d'aquells temes enquistats en què tothom vol resultats ràpids. Ho compartiran amb els veïns i veïnes. Està esperançada de poder solucionar un problema que no és d'ara, sinó que ve de fa molt temps.

S'adreça al senyor González, que diu que serà l'últim...

La regidora rectifica i s'adona que a qui falta respondre és a la senyora Peirats. Confessa que el cas de l'H10 no el tenia controlat. Li sembla difícil recuperar-lo. Respecte a la qüestió de l'accessibilitat que ha dit, admet que cal intentar fer compatible un espai com el d'«Obrim els carrers», que majoritàriament es valora de manera molt positiva –rebla que hi ha dades que ho demostren–, amb els problemes de mobilitat que pugui ocasionar. Reprèn el que li deia a la

senyora Fortuny, quan parlaven del bus 52, que han d'acabar de veure com es pot jugar amb les altres línies per donar aquesta cobertura i garantir l'accessibilitat.

Respecte a l'ascensor de la plaça de Sants, informa que el Districte –ella mateixa– ha enviat una carta al Departament de Territori per demanar-los si podien garantir el calendari que havien pactat, malgrat l'avançament electoral, i perquè els diguessin com estava exactament la situació. Afirmar que encara no han tingut resposta, però fa saber que és una qüestió no sols de justícia, sinó que hi ha un compromís i una dotació pressupostària ja assignada, de manera que l'empenyeran perquè es compleixin els calendaris que els havien transmès. Defensa que a la ciutat tenen una xarxa de metro molt accessible, moltíssim en comparació amb altres ciutats, però aquí hi ha una parada molt important com la de la plaça de Sants, amb un intercanviador, que dona molt de servei a veïns i veïnes i que, en canvi, no és accessible. Saben que és molt complicada l'obra que s'hi ha de fer, que no serà fàcil i que produirà afectacions. Fa entendre que, si parlen dels problemes de la plaça d'Espanya, tindran també afectacions de mobilitat quan es faci la plaça de Sants, que caldrà veure com es minimitzen. Li sembla molt important, però, que es faci aquesta obra com més aviat millor. En el mentrestant, i com a complement per a quan estigui feta, miraran com millorar el tema dels autobusos.

Torna a donar les gràcies a tothom, perquè ha sigut un dia molt llarg. Assegura que els pròxims dies enviaran les respostes que no ha pogut donar i que s'han compromès a enviar per escrit.

El **president** informa que amb aquesta resposta donarien per acabada l'Audiència Pública, que diu que ha durat tres hores i vint minuts. Resumeix que hi ha hagut trenta-cinc preguntes de veïns i veïnes. Agraïx a tothom el to que han mantingut i la preocupació, a més de pel problema particular de cadascú, pel conjunt del barri, que considera que expressen sobretot els que s'han quedat fins al final. Els dona les gràcies especialment.

Aixeca la sessió a les 21.20 hores.